மாதர் மனோரஞ்சினி,

"எண்ணும் எழுத்தும் கண்ணெனத்தகும்" ஔவையார்.

Vol. XIV. Madras: March & April 1912. இலக்-3& 4.
புத்தகம் - கச. சென்னை: மார்ச்சுமீ ஏப்ரல்மீ 1912. No-3 & 4.

ஸ்ரீமத் ராமாயணம்.

சீதா கல்யாணம்.

விநாயகர் காப்பு.

இராகம்: "பதசனிதப" என்ற நோட்டுமெட்டு.

பல்லவி

மங்களாம்பிகை—மைந்த!
எங்க ளுள்ளம் வா.

அநுபல்லவி

திங்க ளாய வணிந்த தேவன் ஜேஷ்ட புத்ர தீரனே!
திஇ———ருஉ———பா———தம்
திருப்பதம்
திருப்பதம்
திருப்பதங்கள் துதித்திட்டோம். (மங்களாம்பிகை)

சரணங்கள்.

கஜமு கத்தோனே!—நான்கு,
புஜப்பொ லிந்தோனே!
விஜய சூரன் வீர மொடுங்க விண்ணோர் எவரும் எத்திடும்
வே———லன்———அண்———ணன்———
வேலனண்ணன்
வேலனண்ணன்
விக்ன மழிக்கும் விமலனே!——.——.—— (மங்களாம்பிகை)

வனிதை ஜானகி—அன்னை
புனித நன்மணம்
இனிதாய் இயம்ப இணையில் எழிலார் இணையாம் விழியோடிலங்கிடும்
ஈ———சா———உன்———றன்
ஈசா உன்றன்—ஈசா உன்றன்
இனிய அருளை ஈந்திட, (மங்களாம்பிகை)

ஸ்ரீராமர் பாலப்பருவம்.

இதுவும் நோட்டுமெட்டு—வேறு.

1. பூதலங்க ளேழி லும்பு கழ்பெற் றோங்கும் புண்ணியன்
ஆத வன்கு லத்து தித்த அன்பு மிக்க தசரதர்.
2. பட்ட மகிஷி கௌசல் யாவும் பத்னி ஸ்மித்ரை நங்கையும்
இஷ்ட மார்க்கை கேசியோடு இன்பம் நுகருந் தசரதர்.
3. உம்பர் மன்னன் றன்னைப் போரில் ஒட்டி வென்ற வீரனாஞ்
சம்பரன் செய் ஸமர்த்து மிக்க சண்டை வென்ற தசரதர்.
4. முத்தி மூலம் முழுது ணர்ந்த முனிவர் பல்லோர் அருளினால்
புத்ர காமேஷ்டி யாகம் செய்த புனித ரான தசரதர்.
5. தேவர் முதலா யாவருங்க ளிப்பை மேவ கௌசலை
ஆவல் தீர அயோத்தி நகரில் உதித்த ராமச் சந்திரன்.
6. நங்கை நற்கை கேசி யுள்ளம் நன்கு வப்பி பரதனும்
மங்கை ஸமித்ரை மகிழச் செய்லக்ஷ மண சத் ருக்னமைந்தரும்.
7. பொழுதோர்வண்ணம்நாளோர்மேனிபுதல்வர்நால்வர்உடையராய்த்
தொழுதே எவருந் துதிக்கத்தக்க தூய தேஜஸ் உற்றனர்.
8. உவகையுடனோர்வண்ணப்பந்தைஉருட்டிவிட்டுத்தொடர்ந்ததைத்
தவழ்ந்து தவழ்ந்து தாவிப்பற்றும் தனியன் ராமச் சந்திரன்.
9. நாம மென்ன வென்று கேட்பின் நயன மிரண்டும் அசைந்திட
"ஆம்" என்றுரைத்து மகிழும் அன்பன் ராமச் சந்திரன்.
10. அன்னை யெங்கே யென்று சாவின் அன்னைமடியை அடைந்திட்டுப்
புன்சிரிப்பும் பூரிப் புங்கொள் புனித ராமச் சந்திரன்.
11. தந்தை மடியில் தங்கி அவர்தந் தரணி யாளுந் தன்மையில்
சிந்தை யெல்லாஞ் செலுத்து கின்ற செல்வன் ராமச் சந்திரன்.
12. எண்ணிலா ரத் நங்களிருக்க எழில் விசுப்பில் ஏய்ந்திடும்
வெண்ணி லாவை வேண்டி யழுத விமலன் ராமச் சந்திரன்.
13. விண்ணில் நின்ற வெண்ணிலாவை விளங்குமோர் கண்ணாடியில்
கண்ணிற் கண்டு களித்த எங்கள் காதல் ராமச் சந்திரன்.
14. தம்பி மாரோ டைந்து வயதில் தக்க வித்யா ரம்பமுற்
றெம்பி ரானாய் இலங்கி நின்ற எங்கள் ராமச்சந்திரன்.
15. அன்னை யாங்கை கேசி தாதி அங்கக் கூனை நிமிர்த்திடப்
பின்னை அவள்தன் பகையைப்பெற்ற பிரிய ராமச் சந்திரன்.

(தொடரும்) சு. அ. சுப்பராயன்.

சப்தம்.

சப்தம் இன்னதென்பதையும், அது உண்டாகும் விதத்தையும், அது வாயுவின் வழியே செல்லும் மாதிரியையும், போனபாடத்தில் பேசினோமல்லவா? சப்தம் ஓரிடமிருந்து மற்றொரு இடத்துக்குச்செல்ல, சற்றுப்பொழுது செல்லுகின்றது. இவ்விஷயம் ஆற்றின் கரையில் வண்ணான் துவைக்கும் இடத்திற்குச் சற்று அப்பால் நின்று பார்த்தால் தெரியவரும். தூரநிற்கும் நமக்கு, துணி பாறையின்மேல் படும் சத்தம், துணியை மறுபடி இரண்டாந்தடவை அடிக்க மேலே தூக்கும்போது தான் கேட்கின்றது. இன்னும் சற்று அப்பால் நின்றுகொண்டால், இன்னமும் அதிகப் பொழுதாகின்றது. விறகு பிளக்கும் இடத்துக்கு அப்பால் நின்று கொண்டும், இரும்புக்கடையில், இரும்புச் சட்டங்கள் வெட்டும்போது தூர நின்றுகொண்டும் இதே விஷயத்தை விவரமாய் பரிக்ஷைசெய்து அறியலாம். சத்தம் ஓரிடமிருந்து மற்றொரு இடத்துக்குச் செல்லப் பொழுதாகின்றதென்பது தான் இதற்குக் காரணம்.

சாஸ்திர பண்டிதர்கள் பலவிதமாய்ப் பரிக்ஷை செய்து, செகண்ட் நேரத்தில் சத்தம் $1\frac{1}{2}$ பர்லாங்கு தூரம் செல்லுமென்று கண்டு பிடித்து இருக்கின்றனர். அதாவது 3 செகண்ட் நேரத்தில் 5 பர்லாங்கு தூரம் சப்தம் சென்றுவிடும். சப்தத்தின் வேகத்தை அளப்பது சுளுவான வேலை அன்று. நம்போலியர் சரியான கருவிகள் இன்றி அவ்வேகத்தை அளவிடச்செல்வது மிகவும் கஷ்டம். ஆயினும் பண்டிதர்கள் தீர்மானம் செய்யும் விதத்தைமட்டும் சொல்லுகிறேன். ஒரு இடத்தில் குறிப்பிட்ட சமயத்தில் ஒரு துப்பாக்கியைச் சுட்டால் தூரநிற்கும் ஒருவன் முதலில் புகையை காண்கின்றான். சிறிது பொழுது சென்ற பின்னர் சத்தம் காதில் படுகின்றது. புகை கிளம்பிய சமயத்திலேயே தான் சப்தமும் உண்டாயிருக்கவேண்டும்; ஆகவே புகை கண்ட சமயம் முதல் சத்தம் காதில் படும் சமயம் வரையில் சென்ற சாவகாசத்தில் சத்தமானது துப்பாக்கி சுட்ட இடத்திலிருந்து எவன் கேட்கின்றானோ அவன் நிற்கும் இடம் வரையில் வருகின்றது. ஆகையால் நேர்த்தியான ஒரு கடிகாரத்தை வைத்துக்கொண்டு புகை கண்ட சமயம் முதல் சத்தம் கேட்கும் சமயம் வரையில் உள்ள செகண்டுகள் இவ்வளவென்று கவனித்துக்கொண்டால் அந்நேரத்தில் எவ்வளவு தூரம் சத்தம் சென்றிருக்கின்றதென்பது விளங்கும். அக்கணக்கிலிருந்து 1 செகண்டில் எவ்வளவு தூரம் சத்தம் செல்லுமென்பதைக் கண்டு பிடித்துக்கொள்ளலாம்.

வாயுவின் வழியாய் சத்தம் 1 செகண்டில் $1\frac{1}{2}$ பர்லாங்கு தூரம் போகுமாயின் ஜலத்தில் எத்துணைவேகத்துடன் செல்லுமெனில் சொல்லுகிறேன். ஜலத்தில் சத்தம் வேகமாய்ச் செல்லுமென்பதை ஜலத்தினுள் மூழ்கியுள்ள இரண்டு பிள்ளைகளுள், ஒருவன் இரண்டு கற்களைக்கொண்டு ஒன்றை ஒன்று கொட்டினால் மற்றவன் அந்த சத்தத்தை தெளிவாயும் விரைவாயும் கேட்பது பற்றித் தெரிந்துகொள்ளலாம். வாயுவின் வழியாய்ப்போகும் வேகத்தைவிட சத்தம் ஜலத்தின் வழியாய் 4 மடங்கு அதிக வேகத்துடன் செல்லுகின்றது. ஒரு பெரிய குளக்கரையில் ஒரு புறத்தில் நாம் நின்றுகொண்டு மற்றொரு புறம் ஒருவரை பலமாய்ச் சத்தம் செய்யச்சொன்னால், முதலில்

ஒரு சத்தமும், சில செகண்டுகளுக்குப் பின்னர் ஒரு சத்தமும், இரண்டு தொனி கேட்கும். முதலில் கேட்பது ஜலத்தின் வழியே வந்த சத்தம்; இரண்டாவது கேட்பது வாயுவழியே வந்த சத்தம்; ஜலத்தின் வழியே செல்லும் சப்தத்தின் வேகத்தை நிர்ணயம் செய்வது வாயுவழியே செல்வதை நிர்ணயம் செய்வதைக் காட்டிலும் கஷ்டமானது. மரம், இரும்பு முதலிய கனபதார்த்தங்களின் வழியே, சத்தமானது ஜலத்திலும் வேகமாய்ச்செல்லும்.

எதிரொலி:—ஒருபெரிய கட்டிடத்திற்கு முன்னே யாவது, கோட்டைச் சுவற்றின் முன்னே யாவது, மரமடர்ந்த தோப்பின் முன்னேயாவது நின்று கொண்டு உரக்கக்கூவினால் சில நொடிகளுக்குள் நாம் செய்த சப்தம்போன்ற மற்றொரு சப்தம் உண்டாவதைக் கேட்டிருக்கின்றீர்கள் அல்லவா? இதையே எதிரொலி என்று சொல்வது; சில பெரிய வீடுகளிலும் எதிரொலி கேட்பதுண்டு. அதனாலேயே அவ்வீடு கெட்டதென்றும், பேய், பிசாசு வசிக்கும் இடமென்றும் சில மூட ஜனங்கள் பிதற்றுவார்கள். அவ்வாறு சொல்லுதல் பிசகு. அவ்வாறு வீணாய்த் தூற்றும் பேதைகளின் மனப் பிசாசைத் தவிர வேறு பிசாசங்கள் அவ்விடங்களில் கிடையா!! எதிரொலி உண்டாவதற்குக் காரணம் சரியாய்த் தெரியாதது பற்றியே அம்மூடாத்துமாக்கள் அங்ஙனம் உளருகின்றனர். இதைக்கேட்டுப் பெண்டிரும்குழந்தைகளும் அவ் வீடுகளில் நுழைய பயப்படுகின்றார்கள். இவ்விஷயத்தை விவரிக்க எடுத்துக் கொண்டதற்கு இதுவும் ஒரு முக்கிய காரணம். எதிரொலி உண்டாகும் விதத்தை விளக்க ஒரு திருஷ்டாந்தம் கூறுகின்றேன். ஒரு ரப்பர் பந்தை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். அதை நிலத்தில் போட்டால் என்ன நிகழ்கின்றது? பந்துமேல் கிளம்பி வருகின்றது; அதுவே போல் ஒரு கோலி குண்டை கல்லின்மேல் போட்டுப்பாருங்கள்; கோலி குண்டும் மேல்கிளம்புவதைப் பார்க்கலாம். இவை மேல் கிளம்பக் காரணம் என்ன? ரப்பர் பந்து, கோலிகுண்டு இவை நகரும் வஸ்துக்கள் அல்லவா? அவை நகர்ந்து செல்லும்போது சுவரோ, நிலமோ, கல்லோ,—இவை எதிர்ப்படும்போது அவற்றைத் தாக்குகின்றன. அவை தம்மைத் தாக்கிய பந்து, கோலிகுண்டு இவற்றை மறுபடி எதிர்ப்புறமாய் உந்தித்தள்ளுகின்றன. ஆகையால் மறுபடி அவைமேல்கிளம்புகின்றன.

இவ்விஷயத்தை முன்னிட்டு எதிர் ஒலியை கவனிப்போம். சப்தம் செய்யும் வஸ்துவின் அணுக்கள் முன்னும் பின்னும் அசைந்துகொண்டு இருக்கின்றன என்று முன்னேயே சொல்லியிருக்கிறோம். அதனால் அவ்வஸ்துவின் அணுக்கள் தம்மைச் சுற்றியுள்ள வாயுவின் அணுக்களைத் தாக்குகின்றன. வாயுவின் அணுக்களின் வழியாய் இவ்வேகம், பெரிய கட்டிடம், கோட்டை மதில், தோட்டம் இவற்றைச்சேரும் வரையில் நேரே செல்லுகின்றன. வாயு அணுக்கள் அத்தடைகளின்மேல் பட்டவுடனே பந்து, கோலி குண்டு, இவை மறுபடி உந்தப்பட்டதுபோல் எதிர் முகமாய்க் கிளம்புகின்றன. இப்படிக் கிளம்பிய அணுக்கள் முன்போலவே தம்மைச் சுற்றியுள்ள வாயு அணுக்களைத் தாக்க அவை முறையே எதிர்முகமாய் தம் வேகத்தை அனுப்புகின்றன. நம் காதில் அவ்வேகம் வந்து தாக்கியவுடனே நாம் மறுபடி அந்த சத்தத்தைக்கேட்கிறோம். ஆகையால் நாம் செய்த சப்தமே நமது காதில் மறுபடி விழுகின்றது.

மலைப்பிரதேசங்களில் ஒரு குண்டு வெடிபோட்டால் அதிக நேரம் வரையில் 'கடகட' வென்று சத்தம் கேட்டுக்கொண்டே இருப்பதற்கும் காரணம் இதுவே. சுற்றிலும் வெவ்வேறு தூரங்களில் உள்ள மலைகளால் எதிரொலி உண்டாகி ஒவ்வொன்றும் வெவ்வேறு சமயங்களில் நம் காதில் விழுவதோடு, ஒரு எதிரொலியே மறுபடி இன்னொரு மலையில் பட்டு மறுபடி எதிரொலிக்கவும் கூடும். இந்த மாதிரி ஒரு சத்தமே பலதடவை எதிரொலிக்கும். மேகம் சூழ்ந்துகொண்டு இடி இடிக்கும்போது நீண்ட காலம் இடிகேட்பதற்கும் காரணம் இம்மாதிரியே தான். இவை மேகங்களால் உண்டாகும் எதிரொலிகள்.

ஆர். கே. சுவாமி, பி-ஏ., எல்-டி.

ஜோதிமதி.

[41-வது பக்கத்தொடர்ச்சி.]

பை உடனே வைரம், வைரீயம் முதலிய விலையுயர்ந்த கற்களுள்ள ஒரு அழகான மோதிரத்தைக் கொடுத்தது. இராஜகுமாரன் நித்திரை செய்யும் ஜோதிமதியின் கையை மெதுவாக எடுத்து விரலில் மோதிரத்தை அணிந்துவிட்டான்.

உடனே இராஜகுமாரத்தி திடுக்கிட்டு எழுந்து படுக்கையில் உட்கார்ந்தாள். "நீ இவ்விடத்தில் என்ன செய்கிறாய்? நீ யார்?" என்று மிகப்பயந்தப் பார்வையுடன் கேட்டாள்.

"உன்னை நான் விரும்புவதால் தான் நான் இவ்விடத்திலிருக்கிறேன்" என்று மறுமொழி பகர்ந்தான். பயப்படாதே! உன் கையை நான் பிடித்துக் கொள்ளுகிறேன். தயவுசெய்து நான் சொல்லவேண்டியதைக் கேள் என்றும் சொன்னான்.

இராஜ குமாரத்தி கம்பீர முள்ளவும், அழகுள்ளவுமான வாலிபவயதுள்ள இராஜ குமாரனைக் கண்டபொழுது மனம்குளிர இவனை மணம்புரிந்து கணவனாக வகிக்க வேண்டுமென்று விரும்பினாள்.

தான் ஒரு பெரிய இராஜ்யத்து அரசகுமார னென்றும், முந்தியநாள் இரவில் அவள்மேல் போட்டுவிட்டுப்போன விலையுயர்ந்த புடவையைத் தான் கொண்டுவந்ததாகவும் சொன்னதைக்கேட்டு அகமகிழ்ச்சிகொண்டு, உன்னை மணம்புரிய எனது மனப்பூர்ண இஷ்டமென்று எனது தாயாருக்கும் தந்தைக்கும் சொல்லுகிறேன் என்று ஜோதிமதிசொல்லி இராஜகுமாரனை அனுப்பிவிட்டு நித்திரை செய்தாள்.

பின்பு அரசகுமாரன் முன்சொல்லிய கிழவியின் குடிசைக்குத் திரும்பிச்சென்றான்.

மறுநாள் காலையில் இராஜனிடத்திலும் இராணியிடத்திலும் ஜோதிமதி அந்த அரசகுமாரனைப் பற்றி தனக்குத் தெரிந்தவரையிலும் சொல்லி தனக்கு அவனை மணம்புரிந்து கொள்வதில் யாதொரு ஆக்ஷேபணை யில்லையென்றும் தங்களுடைய உத்திரவை எதிர்பார்க்கின்றேன் என்றும் சொன்னாள்

உடனே அவ்வரசன் அரசகுமாரனை அழைத்துவரும்படி ஒரு தூதனை யனுப்பினான்.

அரசகுமாரன் இராஜனிடத்திற்கு வந்து மரியாதைசெய்து நின்றான். "என்குமாரத்தி விரும்பும்வண்ணம் நீ அவளை மணம் செய்துகொள்ளலாம். ஆனால் முதலில் நான் இடும்வேலையை நீ செய்யவேண்டும். அதாவது 80 மரக்கால் கடுகு கொடுக்கிறேன். அதிலிருந்து எண்ணெய் இன்றைக்கே எடுக்கவேண்டும்" என்றான்.

அரசகுமாரன் மிகுந்ததுக்கத்துடன் அரண்மனையைவிட்டு குடிசைக்கு திரும்பிப்போனான்.

"நான் எவ்விதம் அக்காரியத்தைச் செய்யமுடியும்? அது கஷ்டம், என்னால் முடியாது" என்று தனக்குள் சொல்லிக் கொண்டான்.

கிழவி இதைக் கேட்டபொழுது, "ஆம், அது முடியாத காரியம்தான்; ஆனால் எறும்புகள் அதைச் செய்யக்கூடும்" என்று சொன்னாள்.

கிழவி சொன்னது எறும்பு ராஜாவின் ஞாபகம் வந்தது. தக்ஷணமே அதை இராஜகுமாரன் நினைக்கவே, அது தனது பரிவாரங்களுடன் கதவண்டை நகர்ந்துவந்து நின்றது. இராஜகுமாரன் அதைக்கண்டு சந்தோஷப்பட்டு, "தான் அரண்மனையிலிருந்து கொண்டு வந்த கடுகு மூட்டையை அவைகளுக்குக் காண்பித்தான். நாளை காலைப்பொழுதிற்குள் இவைகளிலிருந்து எண்ணெய் யெடுக்காவிட்டால் ஜோதிமதியை விவாகம் செய்துகொள்ள முடியாது" என்று சொன்னான். எறும்பு ராஜா "சரி, நீ நித்திரை செய்யபோ, அதை எங்களிடத்தில் ஒப்புவித்துவிடு "என்றது. அடுத்த நாள் காலையில் கடுகில் துளி எண்ணெய்கூட இல்லை, எல்லாவற்றிலிருந்தும் பத்திரமாக எண்ணெயெடுத்து வைத்துவிட்டன. அரசகுமாரன் இந்த எண்ணெயைக்கண்டு உள்ளம்பூரித்து உடனே இராஜனிடத்திற்குப்போய் இதைக் காண்பித்தான். ராஜன் கண்டுகளித்து, மிகவும் நல்லது, ஆனால் இன்னொரு காரியமிருக்கிறது என்றான். அதோ தெரிகிற சிறிய குன்றுகளுக்கு ஒரு தினம்நான் சென்றபொழுது இரண்டு வேதாளங்களைப் பிடித்துக்கொண்டு வந்து இவ்விராஜயத்தில் ஓரிடத்தில் கூண்டில் அவைகளை அடைத்து வைத்திருக்கிறேன். அவைகளைக் கொன்றுவிட விரும்புகிறேன். ஏனெனில் அவைகள் கூண்டை உடைத்துக் கொண்டு வெளியில் வந்து என் பிரஜைகளைத் தொந்திரவு செய்தாலும் செய்யும். நீ அவைகளைக் கொன்றுவிட்டால் எனது அன்பு வாய்ந்த மகளாகிய ஜோதிமதியை விவாகஞ்செய்துகொள்ளலாம்" என்று சொன்னான்.

அரசகுமாரன் இதைக் கேட்டபின் விடைபெற்றுக்கொண்டு கிழவியின் குடிசைக்குப்போய் அரசன் சொன்னதைக் கிழவியினிடம் சொன்னான். "நான் எவ்விதம் அந்த வேதாளங்களுடன் போராடுவேன்?" என்னிடத்தில் நான்வேட்டையில் உபயோகிக்கும் கத்திதா னிருக்கிறதென்று சொல்லி மிக்க மனவருத்த மடைந்திருந்தான்.

நீ வேதாளங்களைக் கொல்ல முடியாதுதான். இரண்டு புலிகள் அவைகளைக் கொல்லும்." என்று கிழவி பதிலுரைத்தாள்.

உடனே தான் முன் உதவிசெய்த புலியின் ஞாபகம் வந்ததும், அதைப்பற்றி நினைத்தான். ஆண்புலியும், பெண் புலியும் சேர்ந்து இவன் முன் எங்கிருந்தோ தெரியாது திடீரென வந்துநின்றன.

ஆண்புலி "என் மனைவியாகிய பெண்புலியும் நானும் உனக்காக அந்த வேதாளங்களைக் கொல்லுகிறோம், எங்களை இவ்வூர் இராஜனிடத்திற்கு இட்டுக்கொண்டுபோ" என்றது.

பாலில் பழம் நழுவி விழுந்தாற்போல் மகிழ்ந்து புலி சொல்லிய வண்ணம் அவைகளை இட்டுக்கொண்டு ராஜனிடத்திற்குப் போய், "மகாராஜாவே! இப்புலிகள் அவைகளுடன் சண்டை செய்யலாமா" வென்று கேட்டான்.

எவ்விதத்திலாவது இவைகளை ஒழித்துவிடவேண்டுமென்று மிக்க கவலையுடனிருந்த அரசன் "தடையென்ன? அவைகளுடன் இப்புலிகள் சண்டைசெய்து எப்படியாவது அவ்வேதாளங்களைக்கொன்றால் போதும்" என்றான்.

உடனே அரசகுமாரன் புலிகளுடன் வேதாளங்களிருக்குமிடத்திற்குப்போகும்பொழுது, அரண்மனையிலுள்ளவர்களும், ஊர் ஜனங்களும் இவ்வேடிக்கையைப் பார்க்கத் திரளாக இவனைப் பின் தொடர்ந்து சென்றார்கள்.

வேதாளங்களிருக்குமிடத்திற்கு அரசகுமாரனும் புலிகளும் வந்தவுடன் புலிகளுக்கு வேதாளங்களைக் காண்பித்தான். வேலைக்காரர்கள் கூண்டின் கதவை மெதுவாகத்திறந்தார்கள். வேதாளங்களிரண்டும் கோபாவேசத்துடன் வெளியிற் வந்து புலிகளையும், கும்பலாய் நிற்கும் ஜனக்கூட்டத்தையும் கண்டன. புலிகளிரண்டும் உக்ரத்துடன் வேதாளங்களின்மீது பாய்ந்து சண்டைசெய்ய ஆரம்பித்தன. வேதாளங்களும் சண்டை சலிக்காமற் வெகுநேரம் செய்தன. இவ்வாச்சரியமும், பயங்கரமுமுள்ள சண்டையை ஜனங்கள் கண்கொட்டாமல் பார்த்தவண்ணமாயிருந்தார்கள். கடைசியில் புலிகள் வேதாளங்களைக் கிழித்துக்கொன்றுபோட்டு இராஜகுமாரனிடத்திற்குவந்து விடைபெற்றுக்கொண்டு வந்த வழியை நோக்கிச் சென்றன.

இராஜகுமாரன் அரசனைப்பார்த்து "இப்பொழுதாவது உமது மகளை எனக்கு மணஞ்செய்து வைப்பீராவென்று" கேட்டான்.

"இன்னும் ஒரே ஒரு காரியம்தான் பாக்கியுளது. இராஜன், "பேர்ப்பறையை நீ அடித்தால் எனது குமாரத்தியை நீ கலியாணஞ் செய்துகொண்டு சுகமாக வாழலாம்" என்றான்.

"அது எங்கே யிருக்கிறது?".

"ஆகாயத்தில் அதி உயரத்திலிருக்கிற" தென்றான்.

இம்மூன்றிலும் இது மிகவும் கஷ்டமான வேலை. "நான் எவ்விதம் ஆகாயத்தில் சென்று அதை அடிப்பேன்!" என்று அரசகுமாரன் பெருமூச்சு விட்டான்.

அரசகுமாரன் குடிசைக்குத் திரும்பிப் போய் கிழவியினிடத்தில் இச்சங்கதி முழுவதையும் சொன்னான்.

"அம்மாகிழவியே! எனது எறும்புகள் கடுகை எண்ணெயாகச் செய்தன. எனது புலிகள் வேதாளங்களைக் கொன்றன. ஆகாயத்திலுள்ள இரணபேரியை யார் அடிப்பார்கள்?" என்று தாழ்ந்ததொனியுடன் சொன்னான்.

"முட்டாளே! ஏழுகாடுகளையும், மூன்று மலைத்தொடர்களையும் உனது கட்டிலின் உதவியால் தாண்டி வந்திருக்கிறாயே! ஆகாயத்தில் உயரத்திலிருக்கும் இதனிடத்திற்கு உன் கட்டில் உன்னை எடுத்துச்செல்லாதா" வென்று சொன்னாள்.

ஆம்! ஆம்!! இதைப்பற்றிய ஞாபகம் என்மனதில் உதிக்கவேயில்லை!'. என்று இராஜகுமாரன் சந்தோஷ முகத்துடன் உரக்கச்சொன்னான். பின்பு சந்தோஷமாக அன்றிரவு போஜனமுண்டு நித்திரை செய்தான்.

மறுநாள் காலையில் தனது கட்டிலில் உட்கார்ந்து போர்ப்பேரிகையிருக்குமிடத்திற்குப் போகவேண்டுமென்று நினைக்கவே மாயாகட்டில் ஆகாயத்தில் வெகு உயரத்திலுள்ள பேரிகை யண்டை இவனை எடுத்துச்சென்றது இவன் தனது கத்திப்பிடியால் யாவரும் இதன் சப்தத்தைக் கேட்கும்படி கெட்டியாக அடித்தான்.

அரசன் இதன் சப்தத்தைக் கேட்டான். இராஜகுமாரன் கீழே வந்ததும், நீ நான் இட்ட வேலைகளைத் திருப்திகரமாகச் செய்தாய். கூடிய சீக்கிரத்தில் உனக்கும் எனது குமாரத்திக்கும் விவாகத்தைச்செய்துமுடிக்கிறேன் என்று அரசன் வாக்களித்தான்.

இராஜகுமாரன்தான் இரவலாக வாங்கிகொண்டுவந்த குடுவை,கட்டில்,பை இம்மூன்றையும் காட்டிலுள்ள சாதுவினிடத்திற்கு ராஜாவின் வேலைக்காரர்கள் மூலமாக அனுப்பிவிட்டான். இராஜகிரகத்தில் சுகமாக சில தினங்கள் தன்காலத்தைக் கழித்துவந்தான். உடனே விவாகமுகூர்த்தம் நிச்சயம் செய்யப்பட்டு, எல்லாதேசத்து மன்னர்களுக்கும் விவாகப்பத்திரிகை யனுப்பப்பட்டது. விவாகமும் வெகுசிறப்பாக நடந்தேறியது.

விவாகமானவுடன் தனது மாமனார் மாமியார் முதலியவர்களிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டு ஜோதிமதியோடு அநேக இராஜபரிவாரங்களுடன் தனது சொந்த இராஜ்யத்திற்குச் சென்று பட்டாபிஷேகஞ் செய்துகொண்டு சுகமாக இல்லறத்தை நடத்திவந்தான். ஜோதிமதி மிக்க தானதர்மம் செய்துகொண்டு மகா உத்தமராணியென பேரெடுத்தாள்.

முற்றிற்று.

கமலாலயம்.

நவராத்திரி சமயம்.

தாரா நகரத்தில் மழைகாலம் வந்துவிட்டது; 7, 8, நாளாய் மழைபெய்து, எங்கே பார்த்தாலும் ஜலம். நதியில் வெள்ளம் கரைபுரண்டு போகின்றது. இன்று இரவு மழை நின்றுவிடுமோ என்று எண்ணினால் சாயங்காலத்துக் குள்ளாகவே எங்கிருந்தோமேகங்கள்வந்துகூடி மழைகொட்டி விடுகின்றது. ஒருநாள் கொடியில் உலரப்போட்ட சீலை காய 4 நாள் பிடிக்கின்றது. வீடுகளில் எங்கே பார்த்தாலும் ஈரம்; உப்புமண் வாயுவில் உள்ள ஈரத்தையும் இழுத்துக்கொண்டு ஊற்றம் ஊறும் இடம்போல் தோன்றுகின்றது. ஈரத்தில் குழந்தைகளும் பெரியோர்களும் அலைவதினால் சளி, காய்ச்சல் முதலான சில்லறை வியாதிகள் இல்லாதவீடில்லை. காலில் சேறுபடாமல் அடுத்த வீட்டுத் திண்ணைக்குக்கூட போகமுடியாது; அவ்வளவு நேர்த்தியாய் இருக்கின்றன ரோட்டுகளும், ரோட்டின் இருபுறத்துக் குழிகளும்! முதல் மழைகளில் பாதையின் இருபுறத்து வாய்க்கால்களிலும் ஜலம் மட்டுமே ஓட, அதைக்கண்டு பொறுக்கமாட்டாமல் ரோட்டில் உள்ள மண் மணல் இவைகளும் அவ் வாய்க்கால் வழியே ஓடத் தலைப்பட்டு, தண்ணீருடன் ஓடமுடியாமல் தங்கிப்போகவே, தோற்றுப் போனவர்கள் தடுத்துக்கொண்டு நிற்கும்வழியில் செல்ல விரும்பாது, ஜலமெல்லாம் பாதையின் பேரிலேயே புதுவழி செய்துகொண்டு புறப்பட்டுவிட்டன!! இச்சண்டையின் பலன் என்னவெனில் பகலில் நடப்பவர்களின் கால்கிழிவதும், இரவில் நடப்பவர்கள் தவறிவிழுவதும் தவிர வேறு இல்லை. வேகமாய்ச் செல்லும் குதிரை வண்டிகள் தலைகீழாய் விழுவதை வேண்டுமானாலும் சேர்த்துக் கொள்ளலாம்!!

பகலெல்லாம் சூரிய வெளிச்சமே கிடையாது. "சன்னியாசிவாயில் மண்தான் இன்றைக்கு!" என்கிறார்கள் பெண்டீர் எந்தசன்னியாசிவாயிலோ என்னவோ நாம் அறிகிலோம்; அப் பழமொழிக்குச் சரியான பொருளும் எனக்குத் தெரியவில்லை. வெளிச்சம் இல்லாமல் போகவே தமது நாயகனை சூரியனைக் காணாது ஏக்கம்கொண்டு, கண்ணீர் விடுவதுபோல் செடிகள் 'சொட்டு சொட்டு' என்று துளித்துக்கொண்டே இருக்கின்றன. பிறகு இனி எப்படியாவது நம் நாயகனைத் தேடிப்பிடிக்க வேண்டியதுதான் என்று ஆகாயத்தை நோக்கிப் புறப்படுவனபோல் அதிக வேகமாய் துளுக்க வாரம்பிக்கின்றன. பள்ளிப் பிள்ளைகள் பொழுது தெரியாமல் வேளை தப்பிப் பள்ளிக்கூடம் சென்று அடி படுகிறார்கள். சாயங்கால வேளைகளில் வருணப் பிரஸாதம் கிடைப்பதால் பந்தும் கையுமாயும், துடுப்பும் கையுமாயும் பந்தாட முடியாமல் வீட்டைபார்க்க ஓடி வருகிறார்கள் சிறுவர்கள்!!

இரவில் குளிரோ அசாத்தியம்; ஈசல், கம்பளிப்பூச்சி (புழுவன்று), தட்டாரப்பூச்சி, சாணிவண்டு—முதலிய புண்ணியாத்மாக்களின் உதவியால் வீட்டில் விளக்கு எரியவிட ஆசையில்லை ஐரோப்பிய விளக்குகளின் சிமினிகள் உடைந்து போகின்றன. விளக்கெண்ணெய் விளக்கிலோ எண்ணெய் தெரியாமல் பூச்சிகள் விழுந்து நிரம்பிவிடுகின்றது. மழையும்விட்டுக் காணப் போகிறோமா என்கிறார்கள் எல்லாரும்!!

இவ்வளவு 'தடபுடலில்' என் பிழைப்பும் மிகச் சிரமந்தான் இருக்கின்றது. வீட்டுக்கு வருகிறவர்களே கிடையாது என்று சொல்லலாம். கமலாலயத்தில் இருப்பவர்களும் வெளியே புறப்படுவதில்லை. நான் திண்ணைச் சுவற்றில் சாய்ந்துகொண்டு வீதியில் போகிறவர்களைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்க வேண்டியதாயிற்று. சாப்பாட்டுக்கோ ஆக்ஷேபணையில்லை. திண்ணைவிட்டு இறங்காமல் கால் தொங்கப்போட்டு உட்கார்ந்து சாப்பிடுவது நன்றாய்த்தான் இருக்கின்றது. ஆனால் ஜீர்ணம்மட்டும் ஆவது இல்லை. என் மருமகன் தோட்டக்காரனுக்கும் அப்படியே; செடிகளுக்கு தண்ணீர் ஊற்றவேண்டிய செலவே இல்லை. பாத்திகளில் இருந்தே ஜலம் வெளியே ஓடுகின்றது. பூப்பறிக்கப்பாடில்லை; மொட்டுகளே விழுந்துபோகின்றன. செடிகளிடம் நெருங்கவேண்டிய வேலையில்லாதபோது தோட்டக்காரன் பாடும் கொண்டாட்டம்தானே!!

இம்மாதிரி மழைவிடாமல் பிடித்து 1 வாரம் ஆனபின்பு, இன்று சற்று மேகம் விலகி சூரியன் உதயமாகிறான். 8 நாளாய் வெயில் காணாமல் இன்று வெயிலைக்கண்ட பறவைகள் சந்தோஷத்தால் என்னபாடுபடுகின்றன! குருவிகள் கூவுவதும், காக்கைகள் கத்துவதும், கிளிகள் தோட்டத்தில் பேசுவதும், கருடனும் கழுகும் கூச்சலிட்டுக்கொண்டு ஆகாயத்தில் வட்டமிடுவதும் வெகு இன்பமாய் இருக்கின்றன; தெருவில் செல்லும் ஜட்காக் குதிரைகள் கூட கனைத்துக்கொண்டு ஓடுகின்றன; கன்றுக் குட்டிகள் துள்ளி விளையாடுகின்றன. மணி எட்டு அடிக்கின்றது. வீதிகளில் பலர் வெயில் காய்கின்றார்கள். பெட்டிகளில் வைத்திருந்த ஆடைகளையெல்லாம் சூரிய வெளிச்சத்துக்கு அற்பிதம் செய்கிறார்கள். ஒவ்வொருவரும் சுறுசுறுப்பாய் வேலை செய்கிறபடியே என் மருமகனும் விசையாய் நடந்துவருகிறான். அவன் தோளில் மண்வெட்டி, கையில் செடிவெட்டும் கத்தரி இவை கொண்டுவருகிறான்.

நான் "பயலே! என்ன செய்யப்போகிறாய் இன்றைக்கு?"

என் மருமகன் (தோட்டக்காரன்) "மாமா! பாத்தியில் கிளம்பியுள்ள மண்ணெல்லாம் வெளியில் போட்டுவிட்டு வாய்க்கால் வழிபறிக்கப் போகிறேன். பிசாசுபோல் கொடுக்காய்ப் புளியும், ரோஜாக்கொடியும் வளர்ந்துவிட்டதே; அதைக் கத்தரிப்பதும், இன்றைக்கு இதுதான்வேலை".

நான் "இன்றைக்கு நீ பறி, நாளைக்குள் ராத்திரியே மூடிவிடுகிறது மழை!! செய், செய்!! பலமிருக்கிறவரையில் ஒரு மூச்சுப்பார்!"

தோட்டக்காரன் "என்ன மாமா அப்படி இன்னும் மழை பெயுமா?"

நான் "அது என்னவோ அப்பா, எனக்கு என்ன ஜோஸியம் தெரியுமா? என்னசெய்ய வேண்டுமென்று தோன்றதோ அது செய்."

தோட்டக்காரன் "பின்னை யேன் வேலை செய்யும்போது தடை செய்கிறாய்"

நான் "தடை யென்னடா? நீ குசாலாய் வேலை பண்ணேன்! யார் தும்முகிறார்கள்! உனக்கென்ன நாள் முழுவதும் வேலை செய்யவேண்டியதுதானே கணக்கு! பிறகு எது எப்படிப்போனால் என்ன? தின்னசோறு ஜீர்ணத்துக்கு வரவேண்டாமா?"

தோட் "என்ன மாமா நீர் சொல்வது அர்த்தமாகவில்லையே! என்ன பண்ணச் சொல்லுகிறீர்"

நான் "அடே முட்டாளே! வாய்க்கால் வெட்டி இன்றைக்குத் தண்ணீர் இறைக்கப்போகிறாயா? வாய்க்கால் பின்னால் பார்த்துக்கொள்வோம். செடி கத்தரிக்கத்தான் இப்பொழுது என்ன அவசரம்? பூச்சட்டிகளிலும், பாத்திகளிலும்பார்! இவற்றில் முளைத்து இருக்கும் புல், நெருஞ்சி, கோரைக் கிழங்கு, கீழாநெல்லி, குப்பைக்கீரை, குப்பைமல்லி இவற்றைப் பிடுங்கு இன்றைக்கு; சுத்தமாய்ப் பார்வைக்கு நன்றாய் இல்லை. உடனே சிற்றடிப் பாதைகளை நேர்ப்படுத்து; இல்லையேல் யாராவது பூந்தோட்டத்தில் நடந்தால் அருவருப்படைவார்கள். நாளைக்கு மற்ற வேலை செய்யலாம்."

தோட் "ஆனால், நான்—"

"அடே தோட்டக்காரா!" என்கிற சத்தம் கேட்கவே ஞானம்மாள் குரல்போல் இருந்தபடியால் இருவரும் உள்ளே தோட்டத்தில் நுழைய,

ஞானம்பாள் "வீரா நீயும் உன் மருமகனும் கூடி இன்னும் இரண்டு மூன்று தினத்துக்குள் தோட்டத்துச் செடிகளையெல்லாம் ஒழுங்குபடுத்தி நடுவேயுள்ள லதாக்கிரகத்தையும் சீராய் வைக்கவேண்டும். அங்குள்ள நாற்காலிகள் முதலியன அழுக்கடைந்தும் மழைக்குப் பூஞ்சாளம் பிடித்தும் போய் இருக்கின்றன. அவைகளை நன்றாய்த்துடைத்து வைக்கவேண்டும். புதிதாய்க் கொண்டுவந்த 18 சட்டிகளையும் கொடிவீட்டின் உட்புறமாய்ச் சுற்றிலும் வைக்கவேண்டும்—தெரியுமா."

தோட் "செய்கிறேன்; எந்தச் சட்டிகளை? ரோஜாமுதலிய துண்டுகள் முளைத்து இருக்கிறதே அதையா?" ஞானம் "ஆம், அதுதானே இப்பொழுது புதிதாய்க் கச்சேரியில் இருந்துகொண்டுவந்தது!"

நான் (பழைய சேவகன் ஆனபடியாலும், குழந்தைமுதல் ஞானம்பாளைத் தூக்கி வளர்த்தபடியாலும், அவளிடம் உரிமை பாராட்டும் வழக்கம் உண்டு.) "என்ன அம்மா விசேஷம்?"

ஞானம் (என் கேள்விக்கு நேராய் பதில் சொல்லாமல்) "வாடினதழை, பழுத்ததழை ஒன்றுகூட ஒரு செடியிலும் இருக்கவேண்டாம்; பண்டிகை வருகின்றது, புதிதாய் வருகிறவர்கள் பார்த்தால் எல்லாம் நேர்த்தியாய் இருக்கவேண்டாமா? ஆகையால் ஜாக்கிரதையாய்ப் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள். வேண்டுமானால் துணைக்கு வேலைசெய்ய குதிரைக்காரனையும் இடையன் வெங்கடனையும் சேர்த்துக்கொள்ளலாம்" என்று சொல்லிப் போய்விட்டாள்.

எனக்கு உண்மை விளங்கிற்று. நேற்று எஜமான் பிரேமநாதர், மகளும் மாப்பிள்ளையும் சிக்கிரத்தில் வருவதாகப் பேசிக்கொண்டிருக்கவில்லையா? அதற்குத்தான் இவ்வளவு ஏற்பாடும்; ஆகையால் நானும் சாவகாசப்படும் போதெல்லாம் தோட்டத்தை கவனிப்பதாகத் தீர்மானம் செய்துகொண்டேன்.

பிரேமநாதருடைய மாப்பிள்ளையும் ஞானம்பிகையின் புருஷருமாய் விளங்கும் சந்திரசேகர சர்மா என்பவர் பி. ஏ. பரிக்ஷை தேரிவிட்டுப் பட்டணத்தில் சட்டப்பரிக்ஷைக்குப் படிக்கிறார். இதை முன்னமேயே ஒருமுறை சொல்லியிருக்கிறேன். இப்பொழுது பண்டிகை சமயமாதலால் (நவராத்திரி) ஏதோ பள்ளிக்கூடங்கள் மூடி விடுகிறார்களாம். அச்சமயத்தில் 2, 3, வாரம்

அவர் தாரா நகரத்தில்வந்து இருப்பதாக நேற்று எஜமான் பேசிக்கொண்டிருந்தது காதில்பட்டது. மாப்பிள்ளை ஐயருக்கு தோட்டம் போடுவது, செடி கொடி பயிராக்குவது—இவற்றில் அதிகப்பிரியம். இத்துடன் குறை கண்டவிடத்தில் தாக்ஷிண்யம் பாராது எடுத்துக் காட்டிவிடுவார். நாங்கள் தோட்டத்தைச் சீராய் வைத்துக்கொண்டு இராவிட்டால் அவர் ஞானம் பாளைப் பழிப்பார். ஏனெனில் வீட்டில் எஜமானர் சாவித்திரியம்மை இவர்களைத் தவிர்த்து இருப்பது ஞானம் ஒருவள்தானே; அவளே வீட்டுக் காரியங்கள் எல்லாம் சரியாய் நடக்கின்றனவா என்று கவனிக்க வேண்டுமென்பது அவருடைய கருத்து. ஞானம்பிகைக்கோ கடுஞ்சொல் ஒன்றுகூட ஒருவரையும் சொல்லத் தெரியா . என்ன தப்பிதம் செய்தாலும் ஒரு சேவகனையும் கோபிக்கமாட்டாள். பிறர்காரியம் சரியாய்ச் செய்யாவிட்டால் அதற்குத் தான் வருந்துவாள். தன் புருஷன்வந்தால் தன் காரியம் சரியாய் இருக்கிறதென்று சொல்லவேண்டும் என்ற ஆசைக்கு அளவில்லை. "நீ செய்வது ஒன்றும் சரியில்லை; வேலைவாங்கக்கூடத் தெரியாத பெண் பிள்ளைகளும் வீட்டில் இருக்கிறார்களே! அதுதான் ஸ்வாரஸ்யம்!!" என்று சிரித்துக்கொண்டே சுடாமல் சுடுவார். அவ்வாறு அவர் வாயிலிருந்து வராமல் இருக்க வேண்டுமே என்று ஒவ்வொரு விஷயத்தையும் தானே நேரில்போய்ப் பார்த்து அவற்றிற்குத் தக்கபடி உத்தரவு அளிப்பாள். எவ்வளவு சமயங்களில் எங்கள் முட்டாள் தனத்துக்காக ஞானம்பிகை சிக்கிக் கொள்ளுகிறாள்!!.

முன் பாராக்களில் சொன்ன விஷயங்கள் நடந்து 4 தினங்களுக்குமேல் ஆய்விட்டன. களைபிடுங்கிக் கொத்திவிட்டு வாய்க்கால் வெட்டி, வரப்புகள் பணித்துச் சீர்ப்படுத்தி செடி கொடி கத்தரித்து நேர்ப்படுத்தினோம். நாலாம் நாள் வேலை கிட்டத்தட்ட முடிந்துவிட்டது. என் மருமகன் (தோட்டக்காரன்) "மாமா இவ்விடமெல்லாம் நன்றாய் இருக்கின்றதா? அம்மா சரியென்று ஒப்புக்கொள்வாளா?".

"நான் "சரிதான்—அம்மாள் ஒப்புக்கொண்டு என்ன பிரயோஜனம். ஐயர் வருகிறார்; அவர் பார்த்து சரியென்றால் சரி; இன்னும் ஒருவேலை பாக்கி; கொடி வீட்டில் எட்டுக்கால் பூச்சிகள் அதிகம். அவை எவ்விடத்தில் வேண்டுமென்றாலும் கூடுகட்டுகின்றன. அவற்றையெல்லாம் விலக்கி சுத்தம் செய்ய வேண்டும். செய்துவிட்டு என்னிடம் வா. வீதியில் எனக்கு வேலை யிருக்கிறது" என்று நான் மட்டும் வீதிக்குப் போய்விட்டேன்.

மணி சாயங்காலம் 5 ஆயிற்று. வண்டி ரயில்வே ஸ்டேஷனுக்குப்போய் இருக்கிறது. இன்னும் வரவில்லை. மேல் மாடியில் மேற்புறத்து அறையின் சன்னல் வழியாய் ஞானம்பாள் மட்டும் எதையோ உற்றுப்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறாள். நானோ இடம் விட்டு நகரவில்லை. ரயிலிலிருந்து இறங்கி வருகிறவர்கள் 5 மணிக்கே இவ்விடம் வந்து விடவேண்டும். மணியோ 6 ஆயிற்று. இன்றைக்கு வண்டி லேட்போல் இருக்கிறது! மாடியில் இருந்து ஞானம் இறங்கி வீதிவாசற்படிக்கு வந்துவிட்டாள். சாவித்திரி யம்மன் முன்னமேயே வீதி வாயிலில் நின்று கொண டிருக்கிறாள். பிரேமநாதர் திண்ணையில் கம்பீரமாய் நாற்காலியில் படுத்துக்கொண்டு இருக்கிறார். வெங்கடன் என்னும் இடைப்பையன் விசிறிக்கொண்டு நிற்கின்றான. நானும் திண்ணையின் கீழே நின்றுகொண்டு இருக்கிறேன். தூரத்திலேயே வணடி வருகிற சத்தம் கேட்கின்றது. "சுவாமி நமது வண்டியும் வருகிறது" என்கிறேன் எஜமானிடம்.

வண்டி பக்கத்தில் வந்துவிட்டது. வண்டிக்காரன், நாராயணன், புன்சிரிப்புடன் ஓட்டி வரும்போதே வரவேண்டியவர் வந்துவிட்டனர் என்பது புலப்படுகின்றது. வந்து வீதியில் நின்றதும் ஓடினேன், கதவைத் திறக்க, ஒரே அடியாய்க் கதவு திறந்தது, ஒரு குதிகுதித்து செல்வப்பிள்ளை நடராஜன், வெளிக்கிளம்பி சாவித்திரியம்மையின் ஆலிங்கனத்தில் மூழ்கினன். மாப்பிள்ளை சந்திரசேகரர் மெதுவாய் இறங்கி "நாராயணு தகரப்பெட்டியை வெகு ஜாக்கிரதையாய் எடுத்து வைக்கவேண்டும்" என்று சொல்லிவிட்டு, தன் மாமனுருக்கு நமஸ்காரம் பண்ணிவிட்டு எதிரில் நின்றார். அவர் ஆசிர்வாதம்செய்து க்ஷேமசமாசாரம் விசாரித்தார். அவருக்கு பதில் சொல்லிவிட்டு, சாவித்திரியம்மைக்கும் வந்தனம் செய்துவிட்டு மேல்மாடிக்குப் போய்விட்டார். ஞானம்பிகை பின் தொடர்ந்தாள் என்பது ஒருவருக்கும் தெரியவில்லை.

இதற்குள் குழந்தை நடராஜன் தாயாரிடத்தில் கொஞ்சிவிட்டுத் தகப்பனாரிடம் வந்தான். "ராஜா என்னடா சமாசாரம்? படிப்பு ஏதாவது நடக்கிறதா? விளையாடுகிறாயா? பட்டணம் எப்படி இருக்கிறது? சொல்லு பார்க்கலாம்" என்றார். நடராஜன் "அப்பா நன்றாய்ப்படிக்கிறேன். எல்லாப் பரிக்ஷையும் தேறிவிட்டேன் என்று வாத்தியார் சொல்லுகிறார்" என்று அவருக்கு நமஸ்காரம் செய்துவிட்டு பக்கத்தில் உட்கார்ந்தான். அதற்குள் நாராயணன் தகரப்பெட்டியை அதிக ஜாக்கிரதையாய்த் தூக்கிச்சென்றான். அதைக் கண்ட நடராஜன் "அப்பா இந்தப் பெட்டியில் அத்திம்பேர் ஒரு குழாய் வைத்து இருக்கிறார். அது பெரியதாய் இருப்பதுடன் இரண்டு பக்கமும் கண்ணாடியால் அடைத்து இருக்கிறது. அதை வைத்துக்கொண்டு மானத்தைப் பார்த்தால் கொள்ளகொள்ளையாய் நக்ஷத்திரம் தெரிகின்றன. பூமியில் உள்ள வஸ்துக்கள் மிகப் பக்கத்தில தெரிகின்றன. சந்திரன்கூட ஓட்டுக்கிட்டேவந்துவிடுகிறது. நீ பார்த்து இருக்கிறாயா அப்பா இந்தமாதிரி" என்றான். தகப்பனார் பிள்ளை சொல்வது இன்னதென்று தெரிந்துகொண்டு "நீ எப்பொழுது அதைப் பார்த்தாய் என்றார்?" நடராஜன் "எத்தனையோதரம்! இராத்திரி யெல்லாம் அத்திம்பேர் அதையேதான் பார்க்கிறார். படித்து முடிந்து போனபின் வேறுவேலை யில்லாவிட்டால் மேல் மாடிக்குப் போய்விடுகிறார். யாரோ ஒரு துரைகூட அத்திம்பேரிடம் அடிக்கடி வருகிறாரே—"

பிரேமநாதர் "அப்படியா; சரி, உள்ளே போய் கைகால் அலம்பிக்கொண்டு ஏதாவது பக்ஷணம் வாங்கிக்கொள், போ" என்று அனுப்பிவிட்டார்.

தன் மாப்பிள்ளைக்கு கணித சாஸ்திரத்தில் அதிக பயிற்சி யென்பதும் முதல்வகுப்பிலேயே அவர் பி. ஏ. பரிக்ஷைதேறிவிட்டு தங்கப்பதக்கம் பெற்றார் என்பதும், இளம்பிராயம் முதல் அவர் நக்ஷத்திரங்களைப் பார்ப்பதும் அவற்றை எண்ணுவதும், அளவிடுவதும் ஆகிய இக்காரியங்களில் விருப்பம் அதிக மென்பதும் அவருக்கு நன்றாய்த்தெரியும். தன்னிடம் மிஞ்சிய பணத்தில் ஒரு தூர திருஷ்டிக்கண்ணாடி வாங்கவேண்டுமென்று சந்திரசேகரன் சொல்லிக்கொண்டு இருந்ததும் அவர் பலநாள் கேட்டு இருக்கிறார். ஆகையால் நடராஜன் சொன்ன குழாய் தூரதிருஷ்டக் கண்ணாடிதான் என்பது அவருக்கு விளங்கிற்று. ஆயினும் இரவெல்லாம் அதை வைத்துக்கொண்டு ஆகாயத்தையே பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறான் என்று நடராஜன சொல்லக் கேட்டதும் அவருக்கு சற்று மனவருத்தம் உண்டாயிற்று. "இம்மழை

காலத்திலும் பனிக்காலத்திலும் அதிகமாய்த் தூக்கம் விழித்துக்கொண்டு பனியில் நனைந்தால் உடம்பு என்னவாகும்!!—சாந்தமாய் சமயம்பார்த்துச் சொல்லவேண்டும்" என்று முணுமுணுத்துக் கொண்டே உள்ளே சென்று விட்டார்.

☞ வாயில்காப்போன்.

பெண்கள் டிரெய்னிங் ஸ்கூல்களில் தொழிற்படிப்பு.

"வாத்திமார்களாகப் பெண்கள் பயிற்சிபெறும் ஸ்கூல்களில் அவர்களுக்குத் தொழிற்படிப்பு கற்பிக்கவேண்டி சென்னைக் கவர்ன்மெண்ட் பின்வருகிறபடி உத்தரவு செய்திருக்கிறார்கள்:—குண்டூர், எழும்பூர், ராயப்பேட்டை கள்ளிக்கோட்டை, கோயமுத்தூர், ராஜமகேந்திரபுரம், மங்களூர் இந்த இடங்களிலுள்ள பெண் டிரெய்னிங் ஸ்கூல்களில் தொழிற்படிப்புக் கற்றுக் கொடுக்கும் வகுப்பு ஸ்தாபிக்கப் படலாமென்றும், தொழிற்படிப்பு ஸ்கூல்கள் தனியாய் ஸ்தாபிக்கப்படும் விஷயத்தைப்பற்றி மேற்கண்ட இடங்களிலுண்டாகும் அனுபோகத்தைக் கொண்டு பின்னால் முடிவு செய்யலாமென்றும் வித்தையிலாகாத் தலைவர் சிபார்சு செய்திருந்தார். இந்த வகுப்புகளில் புதிதாய் சம்பளம் வாங்கவேண்டிய தில்லையென்றும் தொழிற்படிப்பு தற்போது ஊசிவேலை சரிகைவேலை, பூவேலை, சமையல், உள்பட வீட்டு நிர்வாகம் இவைகளாக இருக்கலாமென்றும் சொல்லியிருந்தார். மாடல் ஸ்கூல்களில் 3-ஆவதும் அதற்கு உயர்ந்தவைகளுமான வகுப்புப் பெண்களும் டிரெய்னிங் வகுப்புகளிலுள்ள எல்லாப் பெண்களும் மேற்கண்ட வகுப்புகளில் எதையாவது வாரத்துக்கு மூன்று மணிக்குக் குறையாமல் சேர்ந்து கற்றுக் கொள்ளலாமென்றும், சொல்லப்பட்டிருந்தது. நல்ல யோக்கியதையுள்ள இந்தியஸ்திரீகள் 6அல்லது 7-வது ஸ்டான்டர்ட்களில் படித்திருந்தால் அவர்களையும் சம்பளமில்லாமல் சேர்த்துக் கொள்ளலாம். இவர்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப்புகள் எவையும் வேண்டியதில்லை. இப்படி சிபார்சு செய்திருந்ததை சென்னைக் கவர்ன்மெண்டார் ஒப்புக்கொண்டுவிட்டார்கள்.

நமது கவர்ன்மெண்ட் புதிதாய் எது செய்தாலும் அதிகக் கவலையுடன் செய்வது வழக்கம். இந்த வழக்கத்தை யனுசரித்துப் பெண் வாத்தியார்களுக்குத் தொழிற்படிப்பு கற்பிப்பதிலும், அது நிறைவேறுமோ, நிறைவேறாதோ என்கிற கவலைகொண் டிருக்கிறார்களென்று தெரிகிறது. மேற்கண்ட ஸ்கூல்களில் ஊசிவேலை, ஜரிகைவேலை, பூவேலை இவைகளிலும் வீட்டு நிர்வாகத்திலும் படிப்பு கற்பிக்கலாமென்று செய்திருக்கிறார்கள். இவைகளைப் போல உபயோகமான வேறு தொழில்களிற் சிலவற்றையும் கற்பிக்கலாமென்று நமக்குத் தோன்றுகிறது. உதாரணமாக, ஹோஸியரி அதாவது பனியன், சொக்காய், கால் மேல்ஜோடு, குல்லாய் முதலிய வேலைகள் பெண்களுக்குச் சொல்லிவைத்தால் உபயோகமா யிருக்குமென்று தோன்றுகிறது" என சுதேசமித்திரன் அபிப்பிராயப்படுகிறது. இதன் பத்திராதிபரின் சிறந்த அபிப்பிராயத்தை அநுசரித்து வித்யா அதிகாரிகள் நடந்தால் பெண்களுக்கு பெருத்த லாபகரமாயிருக்கும்.

சென்னையில் படிப்பு.

"சென்னை ராஜதானியைச் சேர்ந்த பொதுக்கல்வி விஷயமாய் வெளியான ரிப்போர்ட்டின்படி ராஜதானியிலுள்ள பாடசாலைகளின் மொத்தத் தொகையும், அவைகளில் படிக்கும் வித்யார்த்திகளின் தொகையும் அதிகரித்திருக்கின்றன. அனேக செக்கன்டெரி பாடசாலைகள் பிரைமெரிப் பாடசாலைகளாகத் தாழ்த்தப்பட் டிருக்கின்றன. 362 எண்கொண்ட செக்கன்டெரி பாடசாலைகள் 340 ஆக இருக்கிறது. இச்செக்கன்டெரி பாடசாலைகளில் படித்துவரும் வித்தியார்த்திகளின் தொகைமுன் 10,1,082 ஆக இருந்தது, இப்பொழுது 96074 ஆகக் குறைந்திருக்கிறது. முந்தி 4242 உபாத்திமார்கள் இவைகளில் அமர்ந்திருந்தனர். இப்பொழுது அவர்களின் தொகை 4250. சாஸ்திர காலேஜ்களில் படிக்கும் மாணவர்களின் தொகை கொஞ்சம் குறைந்துவிட்டது. செக்கன்டெரி படிப்பு எல்லா விஷயத்திலும் அதிக விருத்தியடைந் திருக்கிறது. அருத்தமின்றிப் பொட்டை உருப்போடும் வழக்கம் நின்றுகொண்டு வருகின்றது. புத்தி, யுக்தி, கவனம், ஜாக்கிரதை, சுத்தம் முதலியவைகள் நாளுக்குநாள் வித்யார்த்திகளினிடம் விருத்தியாய் வருகின்றன. சித்திரப் படிப்பு, தேகப்பயிற்சி இவைகளின் விஷயமாய் அதிக சிரத்தை எடுத்துக் கொள்ளப் படுகின்றன.

பிரதமப் படிப்பு அதிக அபிவிருத்தி யடைந்திருக்கிறது. இப்பொழுது முன்னிருந்ததைவிட 330 எலிமெண்டெரி பாடசாலைகள் அதிகமாக இருக்கின்றன. அதில் பயிலும் மாணவர்களும் ஏராளமாக அதிகரித் திருக்கின்றனர். பிரைமெரி பாடசாலைகளுக்குப் போதனு முறையிற் பயின்ற உபாத்திமார்களையே தெரிந்தெடுக்கிறார்கள். ஆனால் இன்னும் அனேக விஷயங்களைப் பிரதமப் பாடசாலைகளின் அபிவிருத்தி விஷயமாய்க் கவனித்து வரவேண்டியனவா யிருக்கின்றன. பெண்கள் பாடசாலைகளின் அபிவிருத்தி விஷயத்திலும் அப்படியே. போதனுமுறை பயின்ற உபாத்தினிமார்களை நியமனஞ் செய்தால், விருத்தி அதிகமாகும். ஆண்பிள்ளைகளின் பாடசாலைகளில் உபாத்திமார்களை நியமனஞ் செய்துவருவதில் எந்தெந்த விஷயங்கள் கவனிக்கப் படுகின்றனவோ அவ்விஷயங்கள் அனைத்தும் பெண்கள் பாடசாலைகளிலும் கவனித்து வரும்படியான வழிகள் அனுசரிக்கப்பட்டுவருகின்றன. தொழிற் பாடசாலைகளின் மானேஜ்மெண்டு வித்யா இலாகாவுக்கு மாற்றப்பட்டுப் போயின. சித்திர கலாபோதனைச்சாலை இவைகள் அனைத்தும் அதிக திருப்திகரமான வேலையைக் காட்டியிருக்கின்றன.

பெண்கள் கல்வி, பிரதம கல்விக்குமேல் போகிறதில்லை, இது அபிவிருத்தியாகும்படி கவர்ன்மெண்டார் ஏற்பாடுசெய்துவருகின்றனர்.

ஐரோப்பிய பாடசாலைகளில் நடந்தேறும் படிப்பு அவ்வளவு திருப்திகரமாக இல்லை. ஐரோப்பிய பாடசாலைகளின் விஷயமாய் செய்துவரும் செலவு அதிகரித்திருக்கிறது.

மகம்மதிய பாடசாலைகள் விருத்தியடைந் திருக்கிறதாகத்தெரியவில்லை. பஞ்சமர்களின் வித்யாபி விர்த்தியும் அதே மாதிரிதான்.

போதனுமுறைப் பாடசாலைகளில் பயின்ற உபாத்திமார்களை வைத்து, பாடசாலைகளில் கல்வி கற்பிக்காத குறையே ஐரோப்பியருள் படிப்பும் பெண்கள் படிப்பும் செக்கண்டெரி படிப்பும் அவ்வளவாக விருத்தியடையாததற்குக் காரணமாகும்."

கலப்படஞ் செய்யப்பட்ட பால்.

"லாபத்தை உத்தேசித்து உணவுப்பொருள்களைக் கலப்படஞ்செய்வது மிகவும் ஸாதாரணமாக விருக்கிறது. பப்ளிக் அனலிஸ்ட் அதாவது பரிசோதகர்களிடத்தில் வரும் கலப்படஞ் செய்யப்பட்ட உணவு பதார்த்தங்களில் முக்கியமானது பால். வியாபாரிகளும், விற்பவர்களும் பாலைக்கலப்படஞ் செய்ய பின்வரும் முறைகளில் ஏதாவது ஒன்றை அநுஷ்டிக்கிறார்கள்.

(1) பாலில் ஜலத்தைச் சேர்த்தல். இது மிகவும் ஸாதாரணம். அனேகமாய் கறக்கும் ஸமயத்தில் ஸமீபத்திலிருந்து வாங்கினலொழிய நல்ல பால் கிடைப்பது அரிது.

(2) பாலிலிருந்து ஏடையெடுத்துவிடல். பாலைக் காயவைத்து மேலாக நிற்கும் ஆடையை யெடுத்து விட்டு நல்லபாலென்று சிலர் விற்கிறார்கள். யந்திரத்தால் பாலிலுள்ள எல்லாக் கொழுப்பையும் எடுத்துவிட்டு ஏடெடுத்த பாலை நல்லபாலென்று வேறு சிலர் விற்கிறார்கள். மற்றும் சிலர் ஏடெடுத்த பாலை நல்ல பாலுடன் கலக்கிறார்கள். பாலிலிருந்து ஏட்டை யெடுத்துவிட்டு ஜலத்தையும் சேர்க்கிறதுண்டு.

(3) பால்ரொம்ப நாளைக்கிருக்கும்படி போரிக்ஆஸிட் அல்லது வெண்காரத்தைச் சேர்த்தல். சிலர் "பார்மலின்" என்ற கெடுதலான சரக்கைச்சேர்ப்பது முண்டு

(4) பால் வாங்குபவர்களை ஏமாற்றவேண்டுமென்ற எண்ணத்துடன் பார்வைக்குத் தடிப்பும் நல்ல நிறமும் கொடுக்கக்கூடியதுமான பதார்த்தங்களைச் சேர்த்தல்.

(5) சில பசுக்கள, பாலில் எவ்வளவு கொழுப்பு, சர்க்கரை, ஜலம் முதலியவை யிருக்கவேண்டுமோ, அவ்வளவு அளவுள்ள பாலைக் கொடுக்கிறதில்லை. இதற்குக்காரணம் ஸொந்தக்காரர்கள் அவைகளுக்கு ஸரிவர தீனி போடாமலிருப்பதாலும், அவைகளை ஸரிவர கவனிக்காம லிருப்பதாலுந் தான். இதனால் பாலில் கொழுப்பு குறைவாகவாவது அல்லது தண்ணீர் அதிகமாகவாவது இருக்கிறது. விற்பவர்கள் பாலைக் கறந்து நல்லெண்ணத்துடன் விற்றாலும் ஸ்வயப்பாலுக்குள்ள குணங்களில்லாததால் அவைகளைக் கலப்படஞ் செய்யப்பட்ட பாலென்றே எண்ணவேண்டிவருகிறது."

தர்மமே ஜயம்.

வெகுகாலத்திற்குமுன், ஒரு மராட்டி அரசன் அழகிலும் சம்பத்திலும், விவேகத்திலும், பராக்கிரமத்திலும், ஜனங்களிடத்தில் தயவிலும் எல்லா அரசரைக்காட்டிலும் உயர்ந்தவனாயிருந்தான். அவனுக்குப் பலவிதத்திலும் சமானமாகிய பன்னிரண்டு பத்தினிமார்கள் இருந்தார்கள். இவர்களோடு சுகமாக வாழ்ந்துகொண்டிருந்த அந்த ராஜாவுக்கு, ஒருத்தியினிடத்திலாவது புத்திரனுண்டாகவில்லை. அதைக்குறித்துச் சுதேசத்திலும் அந்நிய தேசங்களிலுமுள்ள சமஸ்த தேவதைகளுக்கும், கோவில் கோபுரமண்டபப் பிரகாரவாபி தடாகம்முதலான சீரணோத்தாரணமான திருப்பணிகளாலும், அபிஷேக நைவேதன உற்சவமுதலான நித்திய நைமித்தியங்களும், நோன்பு பிராம்மணபோஜனம், புராண விசாரணம், அக்கினிபூஜை, தானங்கள் முதலான தருமங்கள் செய்தும் சந்தானம் உண்டாகவில்லை. பின்பு வெகுநாள் கழித்து மந்திரிப் பிரதானிகள் சேனைகளுடனே தேச சஞ்சாரம் பண்ணும்போது, ஒரு தேசத்து நடுவில் புஷ்பச்செடிகளும், சுற்றி நிழலுள்ள மரங்களுமுள்ள ஒரு தோப்பு காணப்பட்டது. அதில் பிரவேசித்துச் சுற்றிப்பார்க்குமிடத்தில் இரண்டடி உயரமுள்ள கத்தரிச் செடிபோல இலை, பூ ஒன்றுமில்லாமல் நூற்றொரு காயோடு கூடின ஒரு செடியைக் கண்டு, மந்திரியைப் பார்த்து: இந்தச் சிறியசெடி இலை, பூ ஒன்றுமில்லாமல் நூற்றொரு காயோடு கூடியிருக்கிறது என்ன காரணம்? இதற்கு நீ என்ன சொல்லுகிறாயென்று கேட்க, அப்போது மந்திரி: மகாராஜாவே, நான் சொல்லுகிறது உமக்குப் பொய் என்றாவது, பரிகாசமென்றாவது, காலத்தினாற் சொன்னேனென்றாவது தோன்றினபோதிலும், என்னிடத்தில் கோபம்செய்து, என்னை சிக்ஷை செய்யவில்லையென்று அபயப்பிரதானம்பண்ணினால் அதன் விவரங்களை விசதப்படுத்துவேன் என, அப்போது அரசனும் அப்படியே அபயப்பிரதானம் பண்ணினேன், சொல்லென, மந்திரி சொல்லுகிறான் :

இந்தத் தோட்டவேலைக்காரனுக்கும் பூம்பாவை என்கிற ஒரு பெண்ணிருக்கிறாள். அந்தப் பெண்ணை யார் கலியாணம் பண்ணிக் கொண்டாலும் அவருக்கு அவளிடத்தில் நூறு பிள்ளையும் ஒரு பெண்ணும் பிறக்குமென, அப்போதரசன்: அந்தப்பெண்ணை எவ்விதமாயாவது யான் கலியாணம்பண்ணிக்கொள்ளவேண்டும்; அதற்கு உபாயம் சொல்லென்று கேட்டான். அதற்கு மந்திரி: மகாராஜாவே, உம்முடைய சேனைகளையெல்லாம் அனுப்பிவிட்டு நீரும் ஊருக்குப் போய்விடுகிறதாய் விளம்பரஞ் செய்வித்து, நீர் மாத்திரம் இவ்விடத்திலேயே சிலநாள் வரையில் மறைந்திருந்தால், அந்தப்பெண் இந்த வனத்தில் வந்து பூ முதலானவை எடுக்கும்போது பார்க்கலாம்; அப்போது உபாயம் செய்து சுவாதீனம் பண்ணிக் கொள்ளலாமென்று சொன்னான். அதைக் கேட்ட அரசன், தன்னுடைய சேனை பரிவாரமுதலான யாவற்றையும் பட்டணத்திற்கு அனுப்பிவிட்டுத் தான் மாத்திரம் இருக்க, சிலநாள் கழித்து அந்தப் பூம்பாவை என்கிற பெண் அந்தப் புஷ்பவனத்தில் புஷ்பமெடுத்துக்கொண்டிருக்கும்போது ராஜா சமீபத்தில் போனான். அவ்விடத்திலிருக்கிற மனிதர்கள் காட்டில் வசிக்கிறவர்களாகையால், அதிக அழகும் தேஜஸுமுள்ள இந்த ராஜாவைப் பார்த்து அச்சமுற்று, வீடுகளில் போய் ஒளித்துக் கொள்ள, இந்தப் பெண்ணும் இவனுடைய அபூர்வமான ரூபத்தைக் கண்டு

பிரமித்து, விரைவாக வீட்டுக்குப் போக, ராஜாவும் விரைவாகப் பின் சென்ருன். அப்போது அந்தப்பெண்ணினுடைய அன்னநடையையும், குதிகாலில் புரளுகிற தலைமயிர் பின்னலையும், தேவர் முதலானவர்களும் மோகிக்கும் படியான அழகையும் பார்த்து, ஆசையுடன் பின்தொடர்ந்துபோக, அந்தப் பெண் வீட்டுக்குள்ளே நுழைந்த தெருக்கதவைத் தாழ்ப்பாள் போட்டுக் கொண்டாள். உடனே ராஜாவும் போய்க்கதவை இடிக்க, அந்தப் பெண்ணுக் குத் தகப்பன்: நீ யார், என் கதவை இடிக்கிருயென்று கேட்க, அதற்கு அரசன்: நான் இந்த தேசாதிபதியாகிய ராஜா, உன் பெண்ணினிடத்தில் ஆசை கொண்டு விவாகஞ்செய்துகொள்ள வந்திருக்கிறேனென்று சொல்ல, அந்தப் பூந்தோட்டக்காரன்: நல்ல மோசமான சொற்கள சொல்லுகிருய், எங்கள் ராஜா இப்போது வெகுதூரம் போயிருப்பார்; நீ ராஜனல்ல போ, இந்தப் பரிகாசமான பேச்சு என்னிடத்திலேயா பேசுகிருய்? ராஜாவானுல் உன்மட்டு மிருக்கட்டும், நான் எளியவனுனுலும் என் பெண் விஷயத்திலும் என் விஷயத்திலும் இப்படி ஹேளனமான சொல்லைச்சொல்ல நான் இடங்கொடேன்; போபோவென்று சொல்ல, அப்போது ராஜன்: நான் இந்தத் தேசாதிபதி தான், நான் இருப்பதாகத் தெரிந்தால் இந்த வனத்தில் வசிக்கின்ற உங்கள் ஜனங்கள் வெளியில் வரமாட்டார்களென்று ஊருக்குப் போவதாக எங்கும் பறையறைவித்து ஒளித்திருந்தேன். அந்தத் தோட்டத்தில் இலை, பூ இல்லாத நிறைந்த காயுடன் ஒரு சிறிய செடியைக் கண்டேன்; அதன் விவரம் மந்திரி மூலமாய் அறிந்து, உன்னுடைய பெண்ணையும், அவளால் எனக்கு உண்டாகப்போகிற சந்ததி முதலான சவுக்கியங்களும் தெரிந்துகொண்டு தனித்திருந்து, உன் பெண்ணையும் அவ்விடத்தில் பார்த்து அவளைப் பின்சென்று உன் வீட்டுக்கு வந்தேன்; அவளை விவாகஞ் செய்துகொண்டு, பட்டணத்திற்கு அழைத்துக்கொண்டு போவேன்; நான் ராஜன்தான், சத்தியமாகவே சொல்லுகிறேன்; கதவைத் திற, உன் பெண் தாழ்ந்த ஜாதியென்று அவளை அவமானம் செய்கிறதில்லை; அவளையே பட்டஸ்திரீயாக வைத்துக்கொள்ளுகிறேனென்று சொல்ல, அந்தத் தோட்டக்காரனும் நம்பிக் கதவைத் திறந்து பார்த்து ராஜாவென்று நிச்சயம் தெரிந்துகொண்டு, அந்தப் பெண்ணை அவனுக்கே விவாகஞ் செய்துகொடுத்து, அந்த ராஜாவுடன் அனுப்பிவிட்டான்.

அந்த ராஜா இந்தப்பூம்பாவை என்கிற பெண்ணை அழைத்துக்கொண்டு பட்டணம் வந்து சேர்ந்தான். முன் சொல்லிய பன்னிரண்டு பேர்களான ராஜஸ்திரீகள், தாழ்ந்த ஜாதியில் ஒருபெண்ணை விவாகஞ் செய்துகொண்டு நமக்குச் சரியாக வைக்க அரசன் யோசித்திருக்கிறது எவ்வளவும் சரியல்ல; இவள் விஷயத்தில் ஏதாவது துஷ்டகாரியங்கள் செய்து ராஜாவை அவமானம் பண்ணவேண்டுமென்று யோசித்தார்கள். இதை ராஜா அறிந்துகொண்டு வேறே உப்பரிகை கட்டி, அதில் இந்தப்பெண்ணை வைத்து வெகுகாலம் சம்ரக்ஷணை பண்ணிக்கொண்டு வந்தான்.

அப்படியிருக்க, அந்த ராஜனுக்கு ராஜகாரியமாக அதிக தூரதேசத்துக்குப் போகவேண்டிய அவசியம் நேரிட்டது. அப்போது அந்தப் பூம்பாவை என்கிற பெண்ணைப் பார்த்து: நான் தூரதேசம் போகவேண்டியிருக்கிறதாகையால் உனக்கு ஏதாவது சங்கடம் நேரிட்டால் இந்த மணியை அடி, நான் எங்கிருந்தபோதிலும் வந்து உன் சங்கடத்தை நீக்கிவிடுகிறேனென்று சொல்லி, தங்கத்தினுற்செய்த ஒரு மணியைக் கையில் கொடுத்துவிட்டுத்தானும் பிரயாணப்பட்டுப்போனுன். அந்தப் பெண் இந்த ராஜா அரைநாழிகை வழி

தூரம் போகிறதற்குள்ளாகவே இந்த மணியை அடித்தால் தூரத்திலிருக்கிற வனுக்கு எப்படிக்கேட்கும், அவன் மெய்யாகவே வருவானென்று சந்தேகித்து மணியை அடித்தாள். அதுகேட்டு ராஜன் ஓடிவந்து: பெண்ணே, என்னசங்கடம் வந்ததென்றுகேட்க, அதற்கு அந்தப் பெண்: என்னுடைய சங்கடகாலத்தில் இந்த மணியை அடித்தால், அதுகேட்டு ராஜா வருவாரா வென்று சமுசயித்துப் பரீட்சைக்காக அடித்தேன் என்றாள். அதற்கு ராஜா இனிமேல் சமுசயிக்கவேண்டியதில்லை யென்று சொல்லிவிட்டுப்போனான். ராஜன் இரண்டுநாழிகை வழிதூரத்திற் போகும்போது திரும்பியும் சமுசயித்து மணியை ஒருதரம் அடித்தாள். அதைக்கேட்டு ராஜா மறுபடியும்வந்து பெண்ணே, என்னசங்கடம் வந்ததென்று கேட்க, ராஜாவே, நீர் மிகவும் தூரப்போனால் எப்படிக் கேட்குமென்று சந்தேகித்து அடித்தேன் என, அரசன்: பெண்ணே, இனிமேல் இப்படி சங்கடமில்லாதகாலத்தில் வீணாக அடிக்கவேண்டாமென்று சொல்லிவிட்டு நடந்துவிட்டான். அப்படியிருக்க, வெகுதூரமுள்ள ஒரு தேயத்தருகில் போய்க்கொண்டிருக்கும்போது திரும்பியும் ஒருதரம் மணியை அடித்தாள். அது கேட்டு ராஜா அதிவேகமாய் வந்து, பெண்ணே, உனக்கு இடர் என்ன வந்ததென்று கேட்க, ஓ என் பிராணநாயகனே, என்தேகத்திற்குள் என்னமோ சொல்லத் தெரியாத ஒரு துன்பம் செய்கிறது; அதனால் தேகம் தெரியாமல் அடித்துவிட்டேனென்று சொல்ல, ராஜன் முகத்தைக் கடுத்துக்கொண்டு தலைமயிரில் கிள்ளுகிறது போல ஒருவிடத்தில் மயிரை இழுத்துவிட்டுக் கோபித்துக்கொண்டு நடந்து விட்டான்.

பின்பு சிலநாளையில் கர்ப்பமாயிருந்த அந்தப் பெண்ணுக்கு ஒவ்வொன்றாக நூறு பிள்ளைகளும், ஒரு பெண்ணும் பிறந்தது. அவைகளைத் தனித்தனியாய் ஒவ்வொரு தொட்டிலில் வளர்த்தி சீராட்டிக்கொண்டுவருகிற சமாசாரத்தை ராஜபத்தினிகள் பன்னிருவரும் கேள்விப்பட்டு, முன்னமே அவளிடத்தில் ராஜா போகப்பிரீதியாயிருந்தார்; இப்போது பிள்ளைகள், பெண், இவர்களைப் பார்க்கும்பொழுது அவளையே முக்கியப்படுத்திக்கொள்வாரென்று யோசித்து, இந்தக்குழந்தைகள் எல்லாவற்றையும் நாசம்செய்துவிட்டு, அவள் வித்தைக்கள்ளியென்று தொட்டிலில் அழகாய்விட்டிருந்த குழந்தைகளைக் கல்லாகச் செய்துவிட்டாளென்றும், வெகு மோசக்காரியென்றும் ராஜாவந்தவுடன் கலகஞ்செய்து இவளை ராஜாவைக்கொண்டே நீக்கிப்போட வேண்டுமென்று யோசித்து, தங்களிடத்தில் வெகுநாளாயிருந்து தங்களுக்கு வேண்டியவளான அவளிடத்தில் போயிருக்கிற ஒரு தாதியை அழைப்பித்து, அவளுடன், ஏகாந்தமாக இந்தக் குழந்தைகளையெடுத்து வீட்டிற்குப் பின்னாலிருக்கும் குப்பையிலெறிந்துவிட்டு, அந்தத் தொட்டில்களில் நீளமாயும் குண்டாயும் இருக்கிற கல்லை வைத்துவிடென்று சொன்னார்கள். அந்த வேலைக்காரியும் நானும் அப்படியே யோசித்திருக்கிறேனென்று சொல்லி, அந்தப்பெண்ணிருக்கும் உப்பரிகைக்குப் பின்பக்கத்தில் வெகு பெருச்சாளி வளைகளுள்ள குப்பையில் அவளுக்கு ஓசைகேளாமல் ஒவ்வொன்றாய் எறிந்துவிட்டு, இவைகளைப் பெருச்சாளியும், பருந்துகளும், நாய்களும் கொண்டு போய்விடுமென்று யோசித்துக்கொண்டு, தொட்டிலுக்கு ஒரு கல் விழுக்காடு நீளமாயும் குண்டாயுமிருக்கிற கல்லுகளை வைத்துவிட்டு அந்த ராஜபத்தினிகளுக்குத் தெரிவித்தாள்.

(இன்னும் வரும்) ஜ. வி.

சமாச்சாரக்குறிப்பு.

ஏப்ரல்மீ 4வ சுரங்கக்கலகத்தால் சோற்றுக்கு வழியின்றி வருந்தும் ஜனங்களின் உதவிக்காக வேல்ஸ் இளவரசர் 500 பவுன் நன்கொடை அளித்திருக்கிறார்.

———

ஏப்ரல்மீ 8வ பஞ்சாப் லெப்டினண்ட் கவர்னரின் மனைவி லேடி டேன் தினம் மிஸ்ஸஸ் சாரளாதேவி சௌதாரணியின் வீட்டில் லாகூர் இந்திய மாதர்கள் சிலரை அவர்கள் கேட்டுக்கொண்டபடி சந்தித்து அவர்கள் நடத்தும் உல்லாசக் கச்சேரியில் கலக்கப்போகிறார்.

———

ஓர் நூதன மெத்தை.—படுத்துத் திரும்பும் போதெல்லாம் அந்த அந்த பக்கத்துக்குக் காற்றை யெழுப்பி வீசிக்கொண்டிருக்கும் புதுவகை மெத்தை யொன்று அமெரிக்காவிலே அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. விசுங்காற்று விசிறியால் வீசிப்பெறும் ஸுகத்துக் கொத்திருக்கிறதாம்.

———

அலகாபாத்து ஹைகோர்ட்டு ஜட்ஜ மிஸ்டர் ஜஸ்டிஸ் கரமத்ஹுஸேன் இந்தியாவில் மகம்மதியப் பெண்கல்வி அபிவிருத்தி விஷயத்தில் அதிக ஊக்கமும் சிரத்தையும் கொண்டவர். இவர் மகம்மதியப் பெண்கல்வி அபிவிர்த்தியின் விஷயமாய் 1,80 000 ரூபாய் நன்கொடையாக அளித்திருக்கின்றனர். இந்த சாஸ்வத பண்டு "கரமத்பண்டு" என்ற நாமத்துடன் விளங்கிவரும்.

———

மனிதனைச் சுமந்து செல்லும் பட்சி.—ஜபான் தேசத்து உள் நாட்டிலிருந்து ஜப்பானியன் ஒருவன் ஒரு பட்சியின் மேலேறிச் சவாரி செய்துகொண்டு ஆகாயவழியாய் ஸைபீரியாவுக்குச் சென்றானும். ஷ பட்சி நூதனமானதாகவும், ரூபத்தில் பருந்தைப்போலவும், தீக்குருவியிலும் பெரிய ரூபமுடையதாகவுமிருக்கிறதாம்.

———

பிப்ரவரிமீ 28வ லண்டனிலுள்ள "இந்தியமாதர் கல்விச்சங்க"த்தைச் சேர்ந்த 4 மாதர்களின் கையெழுத்தின்மீது இந்தியமாதரின் கல்விக்காகத் திரவிய ஸகாயம் வேண்டுமென்று ஒரு மனு லண்டன் டயம்ஸில் தோன்றுகிறது. இந்தியமாதர்களை இங்கிலாந்தில் படிப்பித்து, அவர்களைக்கொண்டு இந்தியாவில் பெண்களுக்குக் கல்வியைப்போதித்து அபிவிருத்திசெய்வது இச்சங்கத்தின் நோக்கமாகிறது.

———

கயாவுக்கருகாமையில் சென்றுகொண்டிருந்த ஓர் எக்ஸ்பிரெஸ் டிரெயின் இன்ஜினின் முன்புறத்தில் தரைப்பக்கம் நீட்டிக்கொண்டிருக்கும் கருவியில் ஓர்புலி அகப்பட்டுக்கொண்டதனால் டிரெயின் நிறுத்தப்பட்டது. பிறகு ரிவால்வரால் அது சுடப்பட்டது என்றாலும் அதற்கு அபாயம் நேரிடவில்லை. டிரெயின் 30 மைலுக்கப்பால் போனபிறகு, அந்தப்புலி, எழுந்திருந்து ஓடப்போகையில், அஸிஸ்டண்ட் வே இன்ஸ்பெக்டரால் அது கொல்லப்பட்டது.

———

ஏப்ரல்மீ 2வ இங்கிலாந்தில் பரவிவரும் சுரங்கக்கலகத்தினால் சோற்றுக்கு அகப்படாமல் வருந்தும் ஜனங்களுக்குப்பகிர்ந்து அளிக்கும்படி ஜார்ஜ சக்கரவர்த்தியவர்கள் மிஸ்டர் ஜான்பர்ன்ஸினிடத்து 1000 கினி அளித்தார்கள் (1 கினி என்பது 1 பவுன் 1 ஷில்லிங்) மேரிராணியும், அலக்ஸாண்ட்ரா ராணியும் தலைக்கு 1000 பவுன் நன்கொடை அளித்தார்கள். மிஸ்டர் பார்ன்ஸ் அத்தொகையைக் கஷ்டப்படும் ஜனங்களுக்குப் பகிர்ந்துகொடுப்பதாக ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்.

———

நசுக்கப்பட்ட விரல்கள்.—விரல்கள் எந்தக் காரணத்தினாலாவது நசுங்கிப்போனால் உடனே பொறுக்கக்கூடிய வெந்நீரில் அந்த விரலை அமிழ்த்த வேண்டியது. அப்படிச் செய்வதனால் அந்த விரலின் நகமானது பருத்து ரத்த ஓட்டத்திற்கு இடவெளி விஸ்தாரப் படுத்திக் கொடுக்கிறது. ரத்த ஓட்டத்துக்கு இடம் ஏற்படவே வலி குறைவாகும், உடனே ரொட்டியைத் தண்ணீரில் நனைத்துக் கட்டவேண்டும். இப்படி நசுங்கினவிரலை அஜாக்கிரதையாய் விட்டுவிடக்கூடாது. பெருத்த கெடுதலுக்குக் காரணமாகும்.

பிப்பிரவரிமீ 28உ வின்ஸ்டர்:—இன்று ஸெயிண்ட் ஜார்ஜ் சேபலில் காலஞ்சென்ற பைப் டியூக்கின் சவ அடக்கம் நடந்தது. சக்கரவர்த்தி தம்பதிகளும், பிரின்ஸஸ் ராயலும், வேல்ஸ் இளவரசரும் இராஜ குடும்பத்தைச் சேர்ந்த மற்றவர்களும் வந்திருந்து மரியாதை காட்டினார்கள். ஒருவராவது பூணிபாரம் தரிக்கவில்லை, எல்லாரும் கடுந்துக்கத்திற் கடையாளமான முழுக் கறுப்பு உடைதரித்திருந்தார்கள். இராஜகுடும்பத்தாரை ஒழித்து அங்குவந்த மற்றவர்களில் அன்னிய ஸ்தானிகர்களும், லார்டு க்ரூவும், ஸர் எட்வர்ட் கிரேயும், பப்ளிக் ஸ்தாபனங்களின் பிரதிநிதிகளும் காணப்பட்டார்கள்.

பிழைப்பூட்டும் யந்திரம்.—ஜர்மன் சாஸ்திரி யொருவர் பல்மோடார் என்னும் பிழைப்பூட்டும் யந்திர மொன்றைக் கண்டுபிடித் திருக்கிறார். இதன் நீளம் 21-அங்குலமாம்; குறுக்களவு $3\frac{1}{2}$ அங்குலமாம். இதில் 2800 பவுன் நிறையுள்ள பிராணவாயு அடங்கி யிருக்குமாம். இந்த யந்திரத்தை இறந்தவரது உடம்பில் உடனே செலுத்தி உபயோகப் படுத்தினால் அவர் பிழைத்து நல்ல நிலையைப் பெருவாராம். இந்த யந்திரத்தின் உதவியால் அமெரிக்காவின் சிக்காக்கோ முதலிய நகரங்களில் நூற்றுக் கணக்கான ஜனங்கள் பிழைத்துக் கொண்டார்களாம்.

மாமிசச்செடி:—அமெரிக்காவில் மாமிசச்செடி யென்ற ஓர் வகையானச் செடியுளதாம். அச்செடியின் இலை நிரம்ப அகலமுள்ளதாம். அவ்விலையின் நடுவில் மாமிசத்துண்டை வைத்தவுடன் மூடிக்கொள்ளுகிறதாம். பிறகு 1 மணி ஸாவகாசத்திற்கெல்லாம் இலை திறக்க அதில் வைத்த மாமிசம் காண்கிறதில்லையாம். இதை இன்னும் நன்றாய் ஆராய்ச்சி செய்யும்பொருட்டு களிமண்ணை உருட்டி வைக்கவே அவ்விலையானது மூடியும் களிமண் இருந்தாற் போலிருந்தனவாம். ஆகையால் அவ்விலை மாமிசத்தைத் தவிர வேறொன்றும் விரும்புவதில்லையென்த் தெரியவருகிறது.

சிதோஷ்ணந் தெரிவிக்குங் கருவி.—ஜுரமடிப்பவர்களைப் பரிசோதிக்கும்போது ஆங்கில வைத்தியர்கள் உபயோகப்படுத்துங் கருவியை நேயர்கள் பார்த்திருக்கலாம். உலகத்திலெல்லாம் பெரிய கருவியொன்று அமெரிக்காவில் கண்டுபிடிக்கப் பட்டிருக்கிறது. அது 20 அடி உயரமும் 100 அடி தூரத்திலு மிருந்து பார்த்தால் தெளிவாய்த் தெரியக்கூடிய பெரிய எழுத்துக்களை யுடையதா யிருக்கிறது. இக்கருவி குளிர்ச்சியை 35 டிக்கிரி வரையிலும் உஷ்ணத்தை 115 டிக்கிரி வரையிலுங் காட்டுமாம்.

ஒரு புதுவகைப் பெட்டி.—புதுவகை நகைப்பெட்டி யொன்று கண்டுபிடிக்கப்பட் டிருக்கிறது. யாராவதுவந்து நகைப் பெட்டியைத் தூக்கினால்

அது நாய்போல ஓயாமற் குலைத்துக்கொண் டிருக்குமாம். எட்டுமணி ஓயாமற் குலைக்குமாம். அதை நிறுத்த வேண்டுமானால் பெட்டியின் சொந்தக்காரன்வந்து அதைத்திறந்து குலைக்கும்படி உள்ளேவைத்த யந்திரத்தை அமர்த்திவிட வேண்டுமாம். இப்பெட்டி உபயோகத்துக்கு வந்தபின் களவு போகமாட்டாது. எங்கே வேணுமென்றாலும் அச்சமின்றி நகைப்பெட்டியை வைத்துப்போகலாம்.

நீர்வழியாய் கம்பியில்லாத் தந்தி.—அலாஹபாத்து தந்தி டிப்டி ஸூபரிண்டண்டு முகம்மதீய ஹபீப் ரஹிமான்கான் அவர்கள் ஸமீபத்தில் பரிக்ஷைகள் செய்து, கம்பி ஸகாய மில்லாமல் நீரிலும் தந்தி ஸமாசாரம் கொடுத்து வாங்குவது ஸாத்தியமென்று ரூபித்தார். நிலத்தில் அவ்வாறு ஸாத்தியமென்பதைப் பல வருஷங்களுக்குமுன் இத்தலிய ஸ்ரீமானாகிய மார்கொனி என்பவர் நிரூபித்து, இப்பொழுது, அந்த முறைப்படி நடவடிக்கை அனேக இடங்களில் நடந்துவருவது அனேகருக்குத்தெரிந்திருக்கலாம். ஆகவே இனி சமீபகாலத்தில்நிலம் நீர் இரண்டிலும் கம்பியின்உதவிவேண்டாமல் தந்திசமாசாரம் அனுப்புவது நடக்கும். இது ஒரு பெரிய அதிசயமாதலால், மேனாட்டில் பௌதிக சாஸ்திரிகளுடைய சங்கங்களில் அனேகத்திற்கு மேற்குறித்த ஸ்ரீமான் ஹபீப் ரஹிமான் கௌரவ மெம்பராகி யிருப்பதுடன், டில்லிதர்பாரிலும் அவருக்குப் பட்டதானம் கிடைத்தது. இந்த சந்தோஷத்தை இந்தியர் அனைவரும் அறிய விரும்புகிறோம்.

இக்காயம் நீர்க்குமிழிபோல் நிலையற்றதென்றும், நகை பூணுதற்காய யௌவனகாலம் மின்னலைப்போல் அதிவிரைவில் நீங்குந் தன்மையுடையதென்றும், அன்றியும் அந்த யௌவனகாலத்திற்கு நோய்முதலியவற்றாலே பங்கமுண்டென்றும் உணர்ந்து, பொன்னாபரணங்களைப் பெரியனவா யெண்ணாது யாம் இதுகாறுங்கூறிய சற்புமுதலிய ஆபரணங்கள் தலைமயிர்கொக்குக்கொக்க நரைத்துத் தடியோடு தத்தித்திரியும் விருத்தாப்பிய தசையினும் அணியத் தகுந்தன வென்றும், அன்றியும் இப்பூதவுடம்பு நீங்கிய காலத்தும் புகழுடம்பிலும் அவ்வாபரணங்கள் விளங்குந் தன்மையுடையன வென்றுஞ் சிந்தித்து எம்சகோதரிகள் பின்னர்க்கூடிய ஆபரணங்களையே பெரிதும் விரும்பி யொழுகக்கடவர்.—இந்துசாதனத்தில் வே. திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளை."

சக்ரவர்த்தினியைப் பற்றி ஒருகதை.—சக்ரவர்த்தினி கல்கத்தாவுக்கு விஜயம் செய்திருந்தபோது அவரைப்பற்றிப் பின்வரும் கதை சொல்லப்படுகிறது.—சக்ரவர்த்தியும் சக்ரவர்த்தினியும் ஸர்டேவிட்யூலுடைய ஜூட்மில்லைப் பார்க்கப்போயிருந்தபோது, அங்கு வேலை செய்துகொண்டிருந்த ஒருபெண் அரைகுறையாயுடுத்து அழுக்குள்ளவளாய் முன்வந்து, சக்ரவர்த்தினியைப் பார்த்துக் கூச்சத்தோடும் குழந்தைத்தனமாயும் "ஸலாம், மெம்சாகிப்!" என்று ஒரு புஷ்பச்செண்டைக் கொடுத்தாளாம். சக்ரவர்த்தினி அதைப் புன்னகையுடன் சந்தோஷமாய் ஏற்று அதைக் கையில் வைத்துக்கொண்டு கவர்ன்மெண்ட் அவுஸுக்குத் திரும்பிச்சென்றாராம். இந்த சிறிய ஜூட் தொழிற்சாலைப் பெண்கொடுத்த கொடையை சக்ரவர்த்தினி தமக்கு இந்தியாவில் மன்னர்களும் மற்றச் செல்வவான்களும் கொடுத்த மதிப்பேறின நன்கொடைகளுடன் சேர்த்து சேமித்து வைத்துக்கொள்ளுவாரென நம்பக்கூடும்.

"பெண்ணானவள் தான் தன்கணவனுக்கும் பிள்ளைகளுக்கும் பிறருக்கும் செய்யவேண்டிய வீட்டுக்கடமைகளனைத்தையும் குற்றமில்லாமல் நிறைவேற்றி விட்டேனேயென்று தன்மனதில் நினைக்கும்போது உண்டாகும் மகிழ்ச்சி காரணமாக அரும்பும் புன்னகை யொன்று, சீவனார்த்தமாகப் பொருள் சம்பாதிக்கும் பொருட்டேனும் வேறு கருமத்தினேனும் தூரதேசத்திற்குச் சென்ற தன் நாயகன் (ஆல விருட்சத்தை நோக்கிப் பறவை வருதல்போல) விடு நோக்கி வரும்போது கண்ட நாயகி தன் மனதிற்கொண்ட பேருவகை காரணமாகச் செய்யும் குறுநகை (புன்சிரிப்பு) பிறிதொன்று. அறிவுடையோர் தன்மக்களைச் சான்றோரெனக்கூறக்கேட்டபோது உண்டாகும்பெருமகிழ்ச்சி காரணமாய் அம்மாதாவிடத்து எழும் மந்தகாசமாகிய நகை மற்றொன்று. இந்த மூவகை நகைகளையும் பூணுவளேல் அப்பெண் அடைந்த பாக்கியத்தை வேறுயார் அடைவார்?" ———

மேரி சக்கரவர்த்தினி டெல்லிக்கு விஜயம்செய்துவிட்டுப் போனதன் ஞாபகமாக அவ்வூரில் பெண்கள் வாசிக்கக்கூடிய பள்ளிக்கூடமொன்று ஏற்படுத்துவதைக் குறித்துப்போபால் பீகம் என்ற போபால் நாட்டு மகமதிய அரசியானவள் சிலருக்குக் கடிதம் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அந்த ஸ்கூலை ஸ்தாபிக்க 4 லட்சம் கட்டிடத்துக்கும் 8 லட்சம் மூலதனத்துக்குமாக 12 லட்சம் ரூபாய் வேண்டியிருக்குமென்று சொல்லியிருக்கிறார். தாம் ஒரு லட்சம் ரூபாய் சமஸ்தான பொக்கிஷத்திலிருந்தும், 20,000 ரூபாய் தமது சொந்தப்பணத்திலிருந்தும் கொடுக்கச் சித்தமாயிருப்பதாகவும், தமது குமாரர்களின் பெண்சாதிமார்களில் முதல் இரண்டுபேரும் தலைக்கு 7000 ரூபாயும் மூன்றாவது குமாரனது பெண்சாதி 5000 ரூபாயும் கொடுக்கச் சித்தமாயிருப்பதாகவும் தெரிவித்திருக்கிறார். அப்பெருமாட்டி அந்த ஸ்கூல் ஸ்தாபன சம்பந்தாய் தமது தோழிமார்களுக்குத் தோற்றும் யுக்திகளை தமக்குத் தெரிவிக்கும்படியாய் கேட்டுக்கொண்டு மிருக்கிறார்.

ஸ்ரீ சிருங்ககிரி ஸ்வாமிகள்:—"ஸ்ரீ சிருங்ககிரி மடாதிபதி அவர்களாகிய ஜகத்குரு ஸ்ரீ ஸச்சிதானந்த சிவாபிநவ ந்ருஹிம்ஹபாரதீ ஸ்வாமிகள் நாளது மார்ச்சுமீ 20உ புதன்கிழமை காலை ஸுமார் 11 மணிக்கு, சுக்லபக்ஷம் த்விதியையில் வழக்கம்போல் பூஜை முடித்து ஸமாதிகொள்பவர்போல இருந்தவர் யாவரும் எதிர் பாராமல், எவ்வித வியாதியுமின்றி விதேக முக்தி பெற்றார்கள். இது அவர்களுடைய எண்ணிறந்த சிஷகோடிகளுக்கு மிகவும் துக்கத்தை விளைவிக்கும். அவர்கள் தர்க்கம், சாங்கியம், வேதாந்தம், யோகம் முதலிய சாஸ்திரங்களில் மஹாப்ரக்ஞையுள்ளவர்கள். உயர்ந்த ஸ்வாநுபவம் உடையவர். மஹா சீலர். மஹா காருண்ணியம் உள்ளவர். ஈசுவர கடாக்ஷம் பெற்ற புண்ணியர். சுபாநுக்கிரக சக்தியுள்ளவர். எப்பொழுதும் சிரித்த முகத்தினர். சாந்தர். எவரும் அவர் பிறந்துள்ள மதத்தை ஸரிவா அநுஷ்டிக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்தி அடிக்கடி உபதேசம் செய்வார்கள். பிற மதத்தினரைப் பொதுவாய த்வேஷியாமல் அன்போடு நன்குமதித்துப் பாராட்டினர்கள். அவர்கள் சிஷர்களின் நன்மையின் பொருட்டு, தென்னாட்டில் இருமுறை யாத்திரை செய்தார்கள். அவர்கள் யாத்திரையில் தங்கிய க்ஷேத்திரங்களில் எல்லாம், சிஷர்களின் ஸபையைக் கூட்டிவைத்து, அவர்களுக்கு ஆசார விஷயத்திலும் ஞானவிஷயத்திலும் உயர்ந்த உபதேசங்களுள்ள உபந்யாஸம் செய்துவந்தார்கள். அவர்கள் ஸ்ரீ சிருங்ககிரி மடத்திற்கு குரு சிஷ்வார்சு கிரமத்தில் 33-ம் பட்டம் பெற்றிருந்தார்கள்."

சிவகௌரி கல்யாபாய் கஜ்ஜருடைய சகோதரர், ப்ரொபஸர் T.K.கஜ்ஜர் தமது சகோதரிக்கும் அவருடைய தோழியாகிய பாஜிகௌரி தௌலத்ராய் முன்ஷிக்கும் ஒரு ஆலோசனைசொன்னார். ப்ரொபஸர் கஜ்ஜர் வெகுகாலமாய்ப் போதகாசிரியராயிருந்தவர். கெமிஸ்டிரிமுதலிய சாஸ்திரங்களில் மகாவிற்பன்னர். ஆழ்ந்த தேசாபிமானி. இவர் தமது சகோதரியின் சிந்தனையை அறிந்து, அவர்கள் இருவரும் சேர்ந்து ஹிந்துப் பெண்களின் அஞ்ஞானம் நீங்கி ஞானவொளி அவர்கள் பெறும்படி செய்ய ஒரு ஸ்கூல் ஸ்தாபித்து நடத்துவதே இவர்கள் ஆயுளெல்லாம் செய்யக்கூடிய கைங்கரிய மாகுமென்று ஆலோசனையை அங்கீகரித்த இந்த இரண்டு விதவைகளிடத்தும் சில நகைகள்முதலிய சொத்துக்களிருக்க, அவைகளைவிற்று 10,000 ரூபாப் அவர்கள் முதலாக்கிக் கொண்டார்கள். ப்ரொபெஸர் கஜ்ஜர் தம் சொந்தப் பணத்தையும் தம் இஷ்ட மித்திரர்களுடைய பணத்தையும் சேர்த்து 40,000 ரூபாய் கொடுத்தார். இந்த 50,000 ரூபாயைப் பெற்று இந்த இரண்டு ஸ்திரீகளும் சூரத்தில் ோபிபுரத்துக்குச் சமீபத்தில் நகர்பலியா என்கிற இடத்தில் "வநிதவிஸ்ராம்" என்கிற பேருடன் ஒரு ஸ்திரீ வித்தியாசாலை ஸ்தாபித்தார்கள். இப்படி ஸ்தாபித்தது 1907-ம் வருஷம் மேமாதத்தில். ப்ரொபெஸர் கஜ்ஜர் இந்த ஸ்கூலுக்கு ஒரு வீட்டையும் ஸ்கூல் நடத்துவதற்கு வேண்டிய அவசியமான சாமான்களையும் கொடுத்து, அந்த ஸ்கூலை என்னவிதமாய் நடத்துவதென்கிற கற்பனையையும் நிச்சயித்துக் கொடுத்தார். 'வநிதவிஸ்ராம்' என்பதற்கு ஸ்திரீகள் வசிக்கும் இடம் என்று பொருள்.

ஸ்ரீமதி ஸத்யபாலாதேவி சங்கீதத்தில் அடைந்திருக்கும் தேர்ச்சியானது, அமெரிக்காக் கண்டத்தைச்சேர்ந்த யுனைடெட் ஸ்டேட்டிலுள்ள சில பிராந்தியங்களில் ஆச்சரியத்தை உண்டாக்கியிருக்கிறதென்று சொல்லப்படுகிறது. மைசூரில் பிரசுரமாகும் இந்திய சங்கீத சஞ்சிகையில், இந்த மாதின் ஜீவசரித்திரம் வெளியாயிருக்கிறது. இந்த மாது, பாபுகாமாக்யநாத் சதோபாத்யாய என்ற நாமத்துடன் விளங்கிவரும் ஒரு ஜமீன்தாரின் பௌத்திரியாவாள். இவள் 1892-ம் வருஷத்தில் பேலூரில் ஜெனித்தனள். இவள் பிதாவான பாபு ஸத்சந்தி சதோபாத்யாயருக்கு ஆண்சந்ததி யில்லாததினால், இந்த பெண்ணுக்கு தகுந்தபடி வித்யாப்பியாசம் செய்வித்தனர். இந்தமாது தன் எட்டாவது வயதிலேயே தன் பிதாவுடன் ஹிந்து யாத்திரை ஸ்தலங்கள் அனைத்தையும் சுற்றிப்பார்த்து வந்தனள். இந்த மாது தன் 14-வது வருஷம் வரையிலும் பெத்யூன் ஸ்கூலில் கல்விகற்றுவந்தாள். இந்த மாது சங்கீத சாஸ்திரத்திலும் மதசம்பந்தமான படிப்பிலும், மிகத் தேர்ச்சி அடைந்திருக்கிறாள். சங்கீதரத்னாகரம், சங்கீத பாரிஜாதம், என்ற சங்கீத சாஸ்திரசம்பந்தமான சம்ஸ்கிருத நூல்களை, மகாராஷ்டிர சாஸ்திரிகளிடம் கற்றுவந்ததுமன்றி, காசியிலுள்ள பண்டித துர்க்காசங்கர சாஸ்திரியினிடம் சாமவேதத்தை கனம், ஜடை முதலிய ஸ்வரங்களுடன் அப்பியசித்து வந்தாள். வீணை வாசிப்பதில் நிபுணள்; வீணையில் நிபுணத்துவத்தை அடைய வேண்டுமானால் 12 வருஷம் அப்பியசிக்கவேண்டும். இந்த மாதுக்கு சம்ஸ்கிருதம், பங்காளி, குஜராத்தி, மராட்டி, பஞ்சாபி, ஹிந்தி, பார்சி, தமிழ், இங்கிலீஷ் ஆகிய இந்த ஒன்பது பாஷைகள் தெரியும். இந்த மாது டாக்டர் தேசேயின் மனைவியாவாள்.
